

ET

ET

ET

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 1.10.2008
KOM(2008) 602 lõplik

2008/0191 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ seoses keskasutustega seotud pankade, teatavate omavahendite kirjete, suure riskide kontsentreerumise, järelevalvesüsteemide ja kriisijuhtimisega

{SEK(2008) 2532}

{SEK(2008) 2533}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

ELi ühtne finantsturg on Euroopa majanduse konkurentsivõime edendamise ja äriühingute kapitalikulu vähendamise võtmetegur. Finantsteenuste tegevuskava 1999–2005 siht oli luua eeldused tõhusaks finantsturuks Euroopa Liidus, järgides kolme strateegilist eesmärki:

- hulгимүүgiturul pakutavate finantsteenuste ühtse turu loomine,
- avatud ja kindlad jaeturud ning
- ajakohased usaldatavusnormatiivid ja järelevalve.

Eelnevat arvestades ja Basel II G-10 kokkuleppele toetudes võeti 2006. aasta juunis vastu uus kapitalinõuete raamistik: kapitalinõuete direktiiv, mis hõlmab direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ. Käesoleva ettepaneku üldine eesmärk on tagada, et ei seataks ohtu kapitalinõuete direktiivi tõhusust. Läbivaatamine puudutab järgnevat:

- varasematest direktiividest ülevõetud eeskirjade läbivaatamine sellistes valdkondades nagu suure riskide kontsentreerumisega seotud kord ja erandid pangandusvõrkudele usaldatavusnormatiivide täitmisel;
- selliste põhimõtete ja eeskirjade kehtestamine, mida ei ole ELi tasandil ametlikuks muudetud, näiteks hübriidkapitaliinstrumentide käsitlemine esmaste omavahenditena;
- kriisijuhtimise järelevalveraamistiku läbivaatamine ja järelevalveasutuste kolleegiumide loomine järelevalve tõhususe ja tulemuslikkuse suurendamiseks.

Teatavate muude valdkondade läbivaatamine on ajendatud 2007. aastal alanud finantsturu häiretest ning selle eesmärk on tagada võlausaldajate huvide ja üldise finantsstabiilsuse piisav kaitse.

Kapitalinõuete direktiivi ülevõtmise etapis määratletud ebakõlasid tuleb käsitleda sihiga tagada, et kapitalinõuete direktiivi põhieesmärkide tõhusust ei seata ohtu. Enamik neist on üsna tehnilise iseloomuga ja neid hõlmavad eraldiseisvad komiteemenetluse meetmed.

2. KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA

16. aprillist kuni 17. juunini 2008 toimus Internetis avalik arutelu. Komisjon sai 118 vastust. Vastused (välja arvatud need, mis vastajate endi sõnul on konfidentsiaalsed) on saadaval järgmisel veebilehel:

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/cross-sector_issues&vm=detailed&sb=Title

Paljud vastajad tõstasid järgnevat kolm teemat ning seega pälvivad need eraldi tähelepanu.

2.1. Suur pankadevaheliste riskide kontsentreerumine

Komisjon on seisukohal, et pankadevahelised positsioonid ei ole riskivabad ning neid tuleks juhtida mõistlikult. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada kõikide pankadevaheliste positsioonide piirmääraks 25 % omavahenditest või alternatiivseks limiidiks 150 miljonit eurot, sõltuvalt sellest, kumb neist on suurem.

2.2. Kapitalinõuded väärtpaperistamisele

Aruteludokumendis sisaldus nõue, et laenu algselt väljastanud krediidasutused peavad säilitama teatud osa kapitalist väärtpaperistatavate riskipositsioonide jaoks. Arutelu käigus tehti ettepanek nõuda, et laenu algselt väljastanud krediidasutused ja tehingut korraldavad krediidasutused osalevad riskis ning investorid tagavad, et sellest peetakse tõepoolest kinni. Võttes arvesse täiendava avaliku arutelu raames avaldatud arvamusi, nõuab komisjon laenuriski edasivahendamise mudeli (*originate to distribute business model*) puhul jätkuvalt meetmeid nõuetekohase hoolduse ja täpsuse kontrollimiseks.

2.3. Järelevalveasutuste kolleegiumid

Aruteludokumendis tõsteti esile vajadust luua kõigi piiriüleste pankade jaoks järelevalveasutuste kolleegiumid ning esitati nõue, et kõnealustes kolleegiumides osalevad järelevalveasutused arutaksid konkreetseid küsimusi ja jõuaksid kokkuleppele mittesiduva vahendusmehhanismi abil Euroopa pangandusinspektorite komitee (CEBS) kaudu, ilma et muudetak스 päritoluriigi ja vastuvõtva riigi järelevalveasutuste kohustuste jaotust.

Enamik sidusrühmi pidas ettepanekut mitmesugustel põhjustel mitterahuldavaks.

Pangandusgruppide järelevalve seisukohalt on oluline, et kolleegiumid on jätkuvalt tõhusad ja tulemuslikud. Seepärast on komisjon seisukohal, et suurenenud teabevoogudega peaks lõpuks kaasnema otsus, et kaks põhiaspekti usaldataks konsolideerivale järelevalveasutusele (2. samba kapitalinõuded ja aruandlusnõuded).

2.4. Ekspertiarvamused

Aastatel 2005–2007 küsis komisjon CEBSilt korduvalt nõu hübriidkapitaliinstrumentide ja suure riskide kontsentreerumise alal. Seoses hübriidkapitaliinstrumentidega pakkus CEBS välja tingimused, millele mis tahes hübriidkapitaliinstrument peab vastama, et seda saaks ELis pidada aktsepteeritavaks esmaseks omakapitaliks. Suure riskide kontsentreerumise valdkonnas tegi CEBS ettepanekuid määratluste, suure riskide kontsentreerumisega seotud korra kohaldamisala, riskipositsioonide piirmäärade ja riskipositsiooni väärtuste arvutamise kohta. Vastustes sisaldunud põhimõtteid võeti suures osas arvesse. CEBSi nõuanded on avaldatud järgmisel veebilehel:

<http://www.c-ebs.org/Advice/advice.htm>

Komisjoni talitused asutasid ka töörühma, mille liikmed määras ametisse Euroopa panganduskomitee (EBC) ning mis tuli 2007. ja 2008. aastal kokku üheksa päeva kestnud koosolekuteks. EBC kinnitas käesoleva ettepaneku eelnõu oma 20. juuni 2008. aasta koosolekul.

3. MÕJUHINNANG

Mõjuhindang on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm#capitalrequire

Kokku hinnati rohkem kui 60 erinevat poliitilist lahendust. Järgnev kokkuvõte kirjeldab eelistatud poliitilisi lahendusi kõigis kuues valdkonnas, mida mõjuhindang hõlmab, ning nende eeldatavat mõju peamistele sidusrühmadele.

3.1. Suur riskide kontsentreerumine

Kõige tõhusamaks peetakse piirmäärapõhist režiimi, sest see on spetsiaalselt kohandatud vastama praeguses režiimis tuvastatud puudustele. Lisaks on kulude ja tulude jaotumine sidusrühmade vahel selle lahenduse puhul kõige järjepidevam. Pangandussektoril on oodata halduskoormuse kokkuvõtet, mis tuleneb ühtlustatumast režiimist ja selle suuremast vastavusest maksevõimerežiimile. Teatavat tüüpi investeerimisühingud jäetakse erandlikult kõnealuse režiimi kohaldamisalast välja. On oluline, et finantsstabiilsust suurendab kindlustunne, et konkreetse krediitiasutuse maksimaalne riskipositsioon kolmanda osapoole suhtes on piiratud.

3.2. Hübriidkapitaalinstrumentid

Ühine Euroopa regulatiivne raamistik käsitleks praeguse olukorra puudusi, hõlbustades lähenemist liikmesriikide ja sektorite vahel, mis omakorda toetaks võrdsemaid konkurentsitingimusi ühtsel turul. ELi õigustiku selge reguleerimine parandab kapitali kvaliteeti majandussektori ja järelevalve seisukohalt, pakkudes investoritele rohkem valikut ja likviidsust.

3.3. Päritoluriigi või vastuvõtva riigiga seotud küsimused ja kriisijuhtimise süsteem

Kolleegiumid, mis koosnevad kontsernide üle järelevalvet teostavatest eri liikmesriikide ametiasutustest, käsitlevad võimalikku konflikti ja järelevalve kattuvust. Sellele aitavad kaasa konsolideerivat järelevalvet teostava asutuse tugevdatud volitused. Kriisiolukordades saavad sidusrühmad kasu tõhusamast järelevalvealasest koostööst ja vastutuste selgemast jaotusest. Vahendusmehhanismid tagavad konfliktide lahendamise, samas kui regulaarne teabevahetus võimaldab finantsraskusi varakult avastada.

3.4. Pangandusvõrkude suhtes kehtivad erandid usaldatavusnormatiivide täitmisel

On asjakohane „reguleerida“ olukorda liikmesriikides, kes on pärast tähtaega rakendanud erandeid oma õigussüsteemis kapitalinõuete direktiivi artikli 3 alusel. Teiste liikmesriikide puhul võib see avada võimaluse ELi pangandusvõrkudele, mille vara ületab 311 miljardit eurot ja mis esindavad rohkem kui viit miljonit liiget, kvalifitseeruda järelevalveprotseduuriks kõnealuse artikli alusel. Nimetatud võrgud koosnevad tavaliselt ühistupankadest, kuigi artiklis 3 ei piirdata nendega.

3.5. Investeerimisfondide käsitlemine sisereitingutel põhineva meetodi kohaselt

Sihotstarbelisema kasvu kohaldamine standarditud riskikaaludele võimaldaks investeerimisfondide riskipositsioonide usaldusväärsemat ja riskitundlikumat alternatiivset käsitlemist, kusjuures riskikaalude protsentuaalne suurenemine oleks väiksem korralikult

hinnatud riskipositsioonide puhul ja suurem madalamalt hinnatud või hindamata riskipositsioonide puhul.

3.6. Väärtpaberistamise positsioonide kapitalinõuded ja riskijuhtimine

Võimalikke huvide konflikte laenuriski edasivahendamise mudelis tuleks lahendada, tagades, et laenu algselt väljastanud krediidasutused ja tehingut korraldavad krediidasutused jätavad enda kanda osa krediidiriskist. Seetõttu on investorid kohustatud tagama, et laenu algselt väljastanud krediidasutused ja tehingut korraldavad krediidasutused säilitaksid olulise osa riskidest mingi mitte mingil juhul alla 5 % koguriskidest, et nii kapitalinõuete direktiiviga reguleeritud laenu algselt väljastanud krediidasutused ja tehingut korraldavad krediidasutused kui ka kõnealuse direktiiviga reguleerimata krediidasutused peavad säilitama osa riskidest. Tugevam ja rangem väärtpaberistamise raamistik, mis hõlmab nõuetekohast hoolsust ja täpsust, peaks kaasa aitama vastutustundlikumale riskide võtmisele ning aitama vältida suuri kulusid, mis on investoritel ja finantsasutustel tekkinud viimase 18 kuu jooksul.

4. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Kõige asjakohasem õigusakt on direktiiv, millega muudetakse kehtivaid direktiive. Kõnealuse ettepaneku aluseks on Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 47 lõige 2, mis on finantsteenuste siseturu saavutamiseks mõeldud ühenduse meetmete vastuvõtmise õiguslik alus.

Liikmesriigid ei suuda kavandatud meetme eesmärgi täielikult saavutada ning asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete kohaselt on need seega paremini saavutatavad ühenduse tasandil. Selle sätted ei lähe kaugemale, kui on vajalik soovitud eesmärkide saavutamiseks.

Ainult ühenduse õigusaktidega saab tagada, et krediidasutustele ja krediidasutuste kontsernidele, kes tegutsevad rohkem kui ühes liikmesriigis, kohaldatakse samu usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve nõudeid, millega tagatakse võrdsed võimalused, välditakse põhjendamatuid kulusid seoses piiriülese tegevuse nõuetele vastavusega ja seeläbi edendatakse ühtse turu edasist integratsiooni. Samuti tagavad ühenduse meetmed finantsstabiilsuse kõrge taseme ELis.

Käesolev ettepanek ei suurenda liikmesriikide ja ettevõtjate halduskoormust. Vastupidi, suure riskide kontsentreerumisega seotud korda lihtsustatakse ja aruandlusnõudeid vähendatakse. Hübriidkapitaaliinstrumentide käsitlemise ühtlustamisega kaasneb samuti lihtsustamine ja seeläbi piiriülesele tegutsevatele pankade halduskoormuse vähenemine.

5. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ühenduse eelarvet.

6. ETTEPANEKU ÜKSIKASJALIK SELGITUS

6.1. Hübriidkapital (direktiivi 2006/48/EÜ 2. peatüki 1. jagu)

Hübriidkapitaliinstrumentid (hübriidid) on väärtpaberid, millel on nii aktsiate kui ka võlainstrumentide omadused. Selliste instrumentide väljalaskmise eesmärk on katta pankade kapitalivajadusi, apelleerides investorite klassile, kes on valmis riskima rohkem kui püsitulu(võla)toodetega ning kes seega ootavad ka suuremat tulu. Need instrumentid on tavaliselt loodud eesmärgiga tagada õigusliku reguleerimise eesmärgil nende liigitamine esmasteks omavahenditeks.

Õigusaktide puudumine ELi tasandil on toonud kaasa erinevad aktsepteeritavuse kriteeriumid ja piirid kogu ELis. See toob ühtse turu piirkonnas tegutsevatele pankadele kaasa võrdsete võimaluste ja regulatiivse arbitraaži võimaluse puudumise, sest käsitluse erinevused liikmesriikide vahel mõjutavad hübriidkapitaliinstrumentide väljalaskekulusid.

6.1.1. *Erinevus panga omavahendite põhikomponendi ja panga esmasteks omavahenditeks kõlblike hübriidide vahel (direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punktid a ja ca)*

Praeguseni puudub selge terminoloogia panga esmaste omavahenditena (esimese astme kapitaliks) aktsepteeritavate hübriidinstrumentide kirjeldamiseks. Kuna loetelu konkreetsetest instrumentidest direktiivis aeguks pidevate uuenduste tõttu kiiresti, on välja töötatud põhimõtted, mis määratlevad esmasteks omavahenditeks kõlblikud hübriidid.

Põhikapital panga esmastes omavahendites sisaldab kõiki instrumente, millele viidatakse liikmesriigi omakapitali määratluses, mis katavad tegevuse jätkudes täielikult kahjud ja esindavad kõige enam allutatud nõuet likvideerimisel. Täpsemalt peaksid need instrumentid olema „viimaseks kaitseliiniks“ igale pangale nii normaalse tegevuse ajal kui ka likvideerimisel. Tavaliselt on nendeks instrumentideks lihtaktsiad ja vastavad preemiad, kuid üldisemalt mis tahes tüüpi instrumentid, mis ei anna eelisõigusi negatiivsete majandustulemuste korral.

Siiski on ka instrumente, mis ei mahu nendesse raamidesse, nagu eelisaktsiad, mis annavad eelisõigused dividendimaksete ja likvideerimise korral, kuuludes seega hübriidide kategooriasse.

6.1.2. *Aktsepteeritavuse kriteeriumid (direktiivi 2006/48/EÜ artikkel 63a)*

Selleks, et hübriidide tunnustataks esmaste omavahenditena, peavad need katma kahjud, võimaldama makse tühistamist raskuste perioodil, olema likvideerimisel tugevalt allutatud ning alati kättesaadavad, et oleks kindel, et need on hoiustajatele ja teistele võlausaldajatele raskuste perioodil toeks. Need kriteeriumid lepiti kokku G10 tasandil ja kuulutati välja pressiteates 1998. aastal, kuid neid ei ole ELi õigusaktidesse üle võetud. Aktsepteeritavad instrumentid vastavad püsivuse tingimustele, kui need on täthajatud või nende esialgne lõpptähtaeg on pikem kui 30 aastat. Need võivad siiski olla varem tagasi ostetavad, kuid ainult väljastaja algatusel, järelevalveasutuse heakskiidul ning kui need asendatakse muu kapitaliga, juhul kui järelevalveasutus ei tuvasta, et kapitali on piisavalt. Samuti peaks järelevalveasutustel olema õigus peatada aegunud instrumentide lunastamine sõltuvalt panga maksevõimest.

Aktsepteeritavad instrumentid peaksid võimaldama ka maksete tühistamist või nende kustutamist, kui täidetakse miinimumkapitali nõudeid. Aktsepteeritavad instrumentid ei tohi

olla kumulatiivsed, s.t mis tahes maksmata summa tuleks kaotada ja see ei tohiks enam tasumisele kuuluda. Siiski tuleks võimaldada alternatiivset mitterahalise makse mehhanismi (nt emiteerides uusi aktsiaid) järelevalveasutuste kehtestatud rangetel tingimustel (asjaomased kulud kannavad seejuures aktsionärid oma osaluse vähendamise kaudu).

Aktsepteeritavad instrumendid peaksid katma kahjud likvideerimisel, kuid aitama asutusel ka tegevust jätkata, ning need ei tohiks takistada väljalaskja rekapiitalseerimist. Seega peaksid hübriidid olema prioriteetsed ainult lihtaktsiakapitali ees ja vähem tähtsad kui panga *täiendavatesse* omavahenditesse kuuluvad hübriidid.

6.1.3. *Kvantitatiivsed piirmäärad (direktiivi 2006/48/EÜ artikkel 66)*

Pangad ja investeerimisühingud ei tohiks laialdaselt toetuda hübriidkapitaliinstrumentidele, kahjustades artikli 57 punktis a nimetatud põhikomponente. Sellel eesmärgil esitab komisjon piirmäärastruktuuri, mis võtab arvesse erinevaid kategooriaid.

Peamine kriteerium kategooriate eristamiseks, milleks on hübriidide vahetatavus vajaduse korral, pakub stiimuli selliste hübriidide väljaarendamiseks, mis viivad kriiside ajal kõrgema kvaliteediga kapitalini (s.t. põhikapitali suurema osani). Järelevalve teostajad võivad hädaolukordades ajutiselt loobuda piirmäärade kohaldamisest.

Krediidiasutuste puhul, kellel puuduvad riigisisese õiguse alusel omanikud ja aktsionärid, käsitletakse kõige rohkem allutatud instrumente, nagu näiteks mõne ühistupanga liikmete sertifikaate, vahetatavate hübriididena, kui vastav kapital on sisse makstud ning on järjekorras kõigi teiste nõuete järel.

6.1.4. *Üleminekusätted (direktiivi 2006/48/EÜ artikli 154 lõiked 8 ja 9)*

Komisjon tunnustab hübriidide tähtsust suurema rahastamisallikana ja vajadust piirata uue määruse mõju. Sellel eesmärgil lubab käesolev ettepanek ettevõtjatel, kes ei järgi kõnealuseid uusi kvantitatiivseid piirmäärasid, järk-järgult kohaneda uute reeglitega 30 aasta jooksul.

6.1.5. *Avalikustamissätted (direktiivi 2006/48/EÜ XII lisa 2. osa punktid 3a ja 3b)*

Pärast kriteeriumide seadmist hübriidkapitaliinstrumentide aktsepteerimiseks esmaste omavahenditena tuleb XII lisa vastavalt muuta. Kõnealused muudatused tuleb lisada käesolevasse ettepanekusse. Pankadelt nõutakse teatavate andmete avalikustamist hübriidide kohta, eriti nende kohta, mis on aktsepteeritavad vaid üleminekuperioodil.

6.2. **Suur riskide kontsentreerumine**

Kapitalinõuete direktiivi praegused sätted põhinevad üldisel eeldusel, et pangad levitavad oma riskipositsioone klientidele. Sellele vaatamata võivad asutused olla avatud riskile sellesama kliendi või seotud klientide rühma puhul. Äärmisel juhul võib see viia kogu riskipositsiooni või selle osa kaotuseni. Suure riskide kontsentreerumisega seotud korra eesmärk on hoida ära asutusele ebaproportsionaalselt suurte kahjude tekkimist, kuna mõni üksikklient (või seotud klientide rühm) ei suuda ettenägematute sündmuste tõttu oma kohustusi täita. Sellega tegelemiseks väljastas Euroopa Komisjon 1987. aastal soovitus¹, millele järgnes 1992. aastal

¹ Soovitus 87/62/EMÜ krediidiasutuste suure riskide kontsentreerumise jälgimise ja kontrollimise kohta.

direktiiv². Arvestades selliste õigusaktide piiratud arvu ning kapitalinõuete direktiivi vastuvõtmise ajal tehtud muudatuste määra, ei ole suure riskide kontsentreerumisega seotud korda 16 aastat läbi vaadatud. Seda asjaolu silmas pidades tuleb direktiivi 2006/48/EÜ artikkel 119 ja direktiivi 2006/49/EÜ artikli 28 lõige 3 kehtivate nõuete suhtes põhjalikumalt läbi vaadata „koos kõigi asjakohaste ettepanekutega”, mis esitatakse Euroopa Parlamendile ning nõukogule.

Kapitalinõuete direktiivi praegustes sätetes on mitu puudujääki: majandussektori suured kulud, sealhulgas alusetud nõuete täitmise kulud teatavat liiki investeerimisühingute jaoks, selguse ja võrdsete tingimuste puudumine. Lisaks ei tegele praegune kord tõhusalt turutõrgetega seoses teatud riskipositsiooniliikidega (näiteks asutustega seotud riskipositsioonid), mis tähendab maksumaksjate suuremat koormust ning kapitali ebatõhusat ärakasutamist. Kõnealuseid puudujääke saab kõrvaldada, tühistades võimaluse korral riikliku kaalutlusõiguse, vabastades teatavat liiki investeerimisühingud kõnealuse korra kohaldamisest, lähendades rakendatavaid meetodeid kapitali adekvaatsuse eesmärgil rakendatavatele meetoditele, tugevdades õiguskindlust määratluste selgitamise ning teatud riskipositsiooniliikide (näiteks asutustega seotud riskipositsioonide) käsitlemise korrigeerimise kaudu.

6.2.1. Määratlused (direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punkt 45 ja artikkel 106)

Seoses artiklis 4 määratletud seotud klientide kontseptsiooniga on järelevalve teostajad siiani keskendunud vaid kõnealuste üksuste varalisele küljele, et tuvastada, kas mõni üksus võib teise üksuse finantsprobleemide tõttu sattuda tagasimakseraskustesse. Hiljutised turuarengud on näidanud, et kaks või rohkem ettevõtet võivad olla rahaliselt sõltuvad (ning kujutada endast olulisi riske), kuna neid rahastab sama vahend. Seega võetakse käesolevas ettepanekus arvesse mitte ainult nende kahe üksuse ettevõtlusest ja varadest, vaid ka nende kohustustest või rahastamisest tulenevat riski.

6.2.2. Suure riskide kontsentreerumisega seotud korra lihtsustamine (direktiivi 2006/48/EÜ 2. peatüki 5. jagu)

Artiklis 110 sätestatud teatamisnõudeid on lihtsustatud ja ühtlustatud, kuna see oli majandusharu üks peamisi kaebuseid kehtiva korra kohta. Vahepealse teatamise kohustus on tühistatud ning asutused, kes kasutavad sisereitingutel põhinevat meetodit, peavad konsolideeritud alusel teatama oma 20 suuremast riskipositsioonist, mis ei ole vabastatud teatamise kohustusest.

Praegu kehtib suure riskide kontsentreerumise suhtes mitu piirmäära. See struktuur on artiklis 111 lihtsustatud ühtseks, 25 % suuruseks piirmääraks.

Erandite nimekiri artiklis 113 on praegu pikk ning toob endaga kaasa koormavad erinevused liikmesriikide vahel ja ebavõrdsed võimalused. Ainsad erinevused, mis alles jäävad, on riikide, piirkondlike omavalitsuste ja kohalike asutustega seotud riskipositsioonid, ühistupankade tüüpilist olemust peegeldavad riskipositsioonid, maksejõulisuse korra kohaselt vabastatud rühmasisesed riskipositsioonid, teatud tagatisega tagatud riskipositsioonid ning kasutamata laenuvõimalustest tulenevad riskipositsioonid, eeldusel et realselt kasutatud laenuvõimalused ei ületa ettenähtud piirmäära.

² Direktiiv 92/121/EMÜ krediitiasutuste väljastatud suure riskiga laenude jälgimise ja kontrollimise kohta

Praegune erinevate arvutusmeetodite ja riski maandamise meetodite kasutamine ei ole suurendanud tulemuste läbipaistvust, mida finantsettevõtted ning nende järelevalveasutused hindavad. Artiklites 114, 115 ja 117 selgitatakse meetodeid ning lähendatakse neid võimalikult palju kapitali adekvaatsuse eesmärgil rakendatavatele meetoditele. Selleks et suurendada ettevõtete paindlikkust, on praegune riiklik kaalutusõigus rakendada vastavaid meetodeid muudetud asutuste endi valikuks.

6.2.3. Pankadevahelised riskipositsioonid (direktiivi 2006/48/EÜ artikkel 111)

Pankadevahelised riskipositsioonid kujutavad endast olulist riski, kuna pangad võivad hoolimata järelevalvest pankrotistuda. Ühe asutuse pankrott võib põhjustada teiste asutuste pankroti ning võimalik, et ka majandussüsteemi kriisi. Seetõttu peab suuri riskide kontsentreerumisi juhtima väga mõistlikult. Kuna traumaatiline kahju, mis on tingitud asutusega seotud riskipositsioonist, võib olla sama tõsine kui igasugune muust riskipositsioonist tingitud kahju, on komisjon järeldanud, et praegune kord, mis põhineb keerukal riskikaalude ja tähtaegade erinevuste kombinatsioonil, ei ole piisavalt mõistlik. Selle taustal on komisjon pärast mitme kättesaadava reguleerimismeetodi kulude ja kasu analüüsi järeldanud, et pankadevahelisi riskipositsioone tasub vaatamata nende tähtaegadele käsitleda nagu igasuguseid muid riskipositsioone. Komisjon on lahendanud teatavad probleemid, kehtestades alternatiivse limiidi 150 miljonit eurot ning kehtestades vabastused võrgustikes tegutsevatele pankadele, teatavatel tingimustel hoiupankadele ning teatud arveldus- ja tasaarveldustehingutele.

6.2.4. Vabastus teatud investeerimisühingutele (direktiivi 2006/49/EÜ artikkel 28)

Praeguse korra tõttu tekib investeerimisühingutel liigseid nõuetele vastavuse tagamisega seotud kulusid ilma selget ühiskondlikku kasu toomata. Seetõttu tehakse ettepanek vabastada „piiratud litsentsiga” ja „piiratud tegevusega” investeerimisühingud direktiivis 2006/49/EÜ sätestatud suure riskide kontsentreerumisega seotud korrast.

6.3. Järelevalvekord

6.3.1. Teabevahetus ja koostöö – direktiivi 2006/48/EÜ artiklid 40, 42a, 42b, 49 ja 50

Kriisi korral on sujuv ja tõkestamata mitmepoolne teabevahetus eriti oluline. Seepärast tehakse artiklis 42a ettepanek parandada vastuvõtvast riigis asuvate süsteemselt oluliste filiaalide järelevalveasutuste õigusi saada teavet ning täpsustada artiklites 49 ja 50 rahandusministeeriumidele ja keskpankadele teabe edastamise õiguslikku raamistikku.

Käesolev ettepanek annab artiklis 42a „süsteemselt oluliste filiaalide” määratluse. Ligipääsu asjaomasele teabele hõlbustaks süsteemselt oluliste filiaalide järelevalveasutuste kaasamine järelevalveasutuste kolleegiumidesse. Selle kaasamise üle otsustab arutlusele tulevate küsimuste põhjal järelevalve eest vastutav konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus.

Artikli 40 lõikega 3 nõutakse ametiasutustelt, et need võtaksid arvesse oma otsuste mõju finantsstabiilsusele teistes liikmesriikides, ja kirjeldatakse Euroopa mõõdet järelevalveotsustes, mis on ametiasutustevahelise koostöö tugevdamise alus.

6.3.2. *Järelevalveasutuste kolleegiumid - direktiivi 2006/48/EÜ artiklid 42a, 129 ja 131a (uus)*

Väljapakutud muudatuste eesmärk on piiriüleste pangakontsernide järelevalve tõhususe ja mõjususe tugevdamine, nõudes:

- järelevalveasutuste kolleegiumide loomist konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutuse ja vastuvõtva riigi järelevalveasutuste tööülesannete hõlbustamiseks;
- ühist otsust kontsernide järelevalve kahe põhilise aspekti kohta (2. sammu ning teatamisnõuded), kusjuures viimane sõna jääb konsolideeritud järelevalve eest vastutavale asutustele. Sellele lisandub lahkarmuse korral vahendusmehhanism;
- käesoleva direktiivi usaldatavusnormatiivide järjekindlat rakendamist pangakontsernis kõnealuse pangakontserni järelevalvesse kaasatud pädevate ametiasutuste poolt.

Konsolideeritud järelevalve eest vastutavad asutused peavad teavitama Euroopa pangandusinspektorite komiteed kolleegiumide tegevusest, et kolleegiumide lõikes välja töötada kooskõlastatud meetodid. Kolleegiumidelt nõutakse ka selliste järelevalveasutuste olemasolu, kes kontrollivad piiriüleseid üksuseid, kellel ei ole tütarettevõtteid muudes liikmesriikides, kuid kellel on süstemaatiliselt tähtsaid filiaale.

6.4. Tehnilised muudatused

6.4.1. *Erandid keskasutusega seotud krediidasutuste suhtes (direktiivi 2006/48/EÜ artikkel 3)*

Direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 3 tehakse ettepanek tühistada ajalised piirangud (kuupäevad 15. detsember 1977 ja 15. detsember 1979), mis piiravad direktiivi kohaldamist. Hiljutine uute liikmesriikide vastuvõtmine tõi esile vajaduse teha kõnealuses artiklis sätestatud erandid kasutatavaks kõigi liikmesriikide jaoks, mitte ainult nende jaoks, mis on ELiga liitunud kolm aastakümnet tagasi.

6.4.2. *Kapitalinõuded investeringuteks investeerimisfondidesse (direktiivi 2006/48/EÜ artikkel 87)*

Krediidasutused olid arvamusel, et kapitalinõuded investeringuteks investeerimisfondidesse olid liiga ranged sisereitingutel põhineva meetodi kohaldamisel nendel juhtudel, kui pangad ei saa või ei taha anda investeerimisfondi riskipositsioonile sisereitingut. Käesolev ettepanek alandab tunduvalt kapitalinõudeid investeerimisfondi vähemriskantsete varade jaoks, kuid säilitab kõrged kapitalikulud, kui varad on kõrge riskiga või tegelik risk ei ole teada. See pakub jätkuvalt ka negatiivset stiimulit tundmatute riskide peitmiseks panga bilansis investeringute taha investeerimisfondis ilma asjakohaste kapitalinõueteta.

6.4.3. *Väärtpaberistamine (direktiivi 2006/48/EÜ uus artikkel 122a)*

Võimalikke huvide konflikte laenuriski edasivahendamise mudelis (*originate to distribute*) tuleb lahendada, tagades, et laenu algselt väljastanud krediidasutused ja tehingut korraldavad krediidasutused säilitavad raskemini mõistetavate krediidiriski ülekandmise vahendite puhul osa investoritele ülekantavast riskist. Selleks tuleks investoritelt nõuda, et nad kindlustaksid, et laenu algselt väljastanud krediidasutused ja tehingut korraldavad krediidasutused säilitaksid olulise osa riskidest (vähemalt 5 %), nii et direktiiviga

reguleeritud laenu algselt väljastanud krediidasutused ja tehingut korraldavad krediidasutused ja direktiiviga reguleerimata krediidasutused peavad säilitama osa riskidest. Lisaks sellele nõudele tuleks tagada, et investorid mõistavad täielikult riske ja nende ostetavate toodete kompleksseid struktuurseid omadusi.

6.4.4. *Vastaspoole krediidirisk (direktiivi 2006/48/EÜ III lisa ja artikkel 150)*

Kõnealusel lisas sätestatakse kapitalinõuete arvutamise meetodite üksikasjad vastaspoole krediidiriski jaoks. Kavandatud tehniliste muudatuste eesmärk on kõrvaldada mitu raskust, mis tuvastati kapitalinõuete direktiivi ülevõtmise faasis. Kõnealused muudatused ei muuda oluliselt lisa sisu, kuid selgitavad ja tõhustavad selle kohaldamist.

Tulevased III lisa tehnilised muudatused tuleb vastu võtta komiteemenetluse kohaselt. Praegu ei viita täidesaatvad võimud otseselt kõnealusele lisale.

6.4.5. *Likviidsusrisk (direktiivi 2006/48/EÜ V ja XI lisa)*

Praegused turumuutused on esile toonud asjaolu, et likviidsus on pangasektori stabiilsuse peamine määraja.

Kavandatud muudatustega rakendatakse Euroopa pangandusinspektorite komitee ja Baseli pangandusinspektorite komitee tööd, et arendada välja kindlad põhimõtted likviidsusriski juhtimiseks. V lisa kavandatud muudatused rõhutavad vajadust, et juhatus peab määrama asjakohase likviidsusriski taluvuse taseme. XI lisa kavandatud muudatuste eesmärk on tagada pankadele sobiv stiimul, et mõista paremini oma likviidsusriski profiili. See nõuab riikide järelevalveasutustelt, et need hõlbustaksid ettevõtete liikviidsusriskiprofiili mõistmist, ega välista võimalust toetuda järelevalve eesmärgil mõningal määral asutusesisestele meetoditele.

Võttes arvesse kõnealuste muudatustega sisse viidavaid olulisi muutusi, on asjakohane kaasata need muudatused käesolevasse ettepanekusse.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ seoses keskasutustega seotud pankade, teatavate omavahendite kirjete, suure riskide kontsentreerumise, järelevalvesüsteemide ja kriisijuhtimisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 47 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,³

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,⁴

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust,⁵

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust,⁶

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras⁷

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/48/EÜ (krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta)⁸ artikliga 3 lubatakse liikmesriikidel pakkuda krediitiasutustele, kes on alates 15. detsembrist 1977 keskasutusega püsivalt seotud, välja erilisi usaldatavusnormatiive, eeldusel et need normatiivid olid sätestatud liikmesriikide õigusaktides hiljemalt 15. detsembril 1977. aastal. Kõnealused ajalised piirangud ei võimalda liikmesriikidel, eriti Euroopa Liiduga pärast 1980. aastat ühinenud liikmesriikidel, rakendada samu norme nende territooriumil nimetatust hiljem keskasutusega seotud krediitiasutuste suhtes. Seepärast on asjakohane kõrvaldada artiklist 3 ajalised piirangud, et tagada liikmesriikide krediitiasutustele võrdsed tingimused omavahelises konkurentsisis. Euroopa pangandusinspektorite komitee peaks ette nägema mittesiduvad suunised, et soodustada järelevalvetava lähendamist.

³ ELT C , lk

⁴ ELT C , lk

⁵ ELT C , lk

⁶ ELT C , lk

⁷ ELT C , lk

⁸ ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.

- (2) Hübriidkapitaliinstrumentidel on krediidasutuste igapäevases kapitalijuhtimises oluline osa. Need instrumendid võimaldavad krediidasutustel saavutada mitmekesine kapitalistruktuur ja pääseda juurde laiale ringile finantsinverstoritele. Baseli pangandusinspektorite komitee võttis 26. juunil 2004 vastu kokkuleppe aktsepteeritavuse kriteeriumide kohta ja piirangute kohta teatud hübriidkapitaliinstrumentide arvestamisel krediidasutuste esmaste omavahenditena.
- (3) Seetõttu on oluline kehtestada kriteeriumid nimetatud kapitaliinstrumentide arvestamiseks krediidasutuste esmaste omavahenditena ja kooskõlastada direktiivi 2006/48/EÜ sätteid selle kokkuleppega. Direktiivi 2006/48/EÜ XII lisa muudatusettepanekud tulenevad otseselt nende kriteeriumide kehtestamisest. Aktsepteeritavuse kriteeriumid peaksid viitama krediidasutuste, kellel puuduvad riigisisese õiguse alusel omanikud ja aktsionärid, kõige rohkem allutatud instrumentidele, nagu näiteks mõne ühistupanga liikmete sertifikaadid, kui vastav kapital on sisse makstud ning on järjekorras kõigi teiste nõuete järel.
- (4) Et ära hoida turuhäireid ja tagada omavahendite üldise taseme säilimine, on asjakohane näha ette konkreetne üleminekukord hübriidkapitaliinstrumentide uutele nõuetele.
- (5) Ühenduse kriisijuhtimise raamistiku tugevdamise eesmärgil on oluline, et pädevad ametiasutused kooskõlastaksid tõhusalt oma tegevust teiste pädevate ametiasutustega ja vajaduse korral ka kespankadega. Usaldatavusjärelvalve tõhususe parandamiseks ühenduses tegevusloa saanud emaettevõtjana tegutsevates krediidasutustes ja selleks, et võimaldada pädevatel ametiasutustel paremini teostada konsolideeritud järelvalvet pangakontserni üle, peaks järelvalve olema tõhusamalt kooskõlastatud. Sel eesmärgil tuleks rajada järelvalveasutuste kolleegiumid. Järelvalveasutuste kolleegiumide rajamine ei tohiks mõjutada direktiiviga 2006/48/EÜ pädevatele ametiasutustele antud õigusi ja kohustusi. Järelvalveasutuste kolleegiumide rajamine peaks olema tihedama koostöö vahend, mille kaudu pädevad ametiasutused jõuavad kokkuleppele peamiste järelvalveülesannete täitmises. Järelvalveasutuste kolleegiumid peaksid hõlbustama pidevat järelvalvet ja hädaolukordadega toimetulekut. Konsolideeritud järelvalve eest vastutav asutus võib koostöös teiste kolleegiumi liikmetega otsustada korraldada kohtumisi või tegevusi, mis ei ole üldistes huvides ja on seega konkreetsema suunitlusega.
- (6) Pädevate ametiasutuste volitused peaksid arvestama ühenduse huvidega. Seepärast peaksid pädevad ametiasutused võtma arvesse oma otsuste mõju finantsüsteemi stabiilsusele kõigis teistes liikmesriikides.
- (7) Pädevatel ametiasutustel peaks olema võimalus osaleda kolleegiumides, mis on rajatud järelvalvet teostamiseks krediidasutuste üle, kelle emaettevõtja paikneb kolmandas riigis. Euroopa pangandusinspektorite komitee peaks vajalikel juhtudel välja töötama mittedivulge juhised ja soovitused, et ühtlustada direktiiviga 2006/48/EÜ sätestatud järelvalvetoiminguid.
- (8) Teabepuudujärgid päritoluriigi ja vastuvõtva riigi pädevate ametiasutuste vahelises suhtluses võivad kahjustada vastuvõtva liikmesriigi finantsstabiilsust. Vastuvõtva riigi järelvalveasutuste õigust teavet saada tuleks tugevdada eelkõige süsteemselt olulistes filiaalides kriisi korral. Sel eesmärgil tuleks määratleda süsteemselt asjaomased

filiaalid. Pädevad ametiasutused peaksid edastama teavet, mis on oluline keskpankade ja rahandusministeeriumide ülesannete teostamiseks rahanduskriisi korral.

- (9) Riskide liigse kontsentreerumisega ühele kliendile või omavahel seotud klientide rühmale võib kaasneda lubamatu kahjurisk. Sellist olukorda võib pidada krediidasutuse maksevõimet kahjustavaks. Krediidasutuse suure riskide kontsentreerumise jälgimine ja kontroll peaksid seetõttu moodustama lahutamatu osa tema üle teostatavast järelevalvest.
- (10) Praegune suur riskide kontsentreerumist käsitlev kord võeti kasutusele 1992. aastal. Seetõttu tuleks läbi vaadata praegused Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiividega 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (investeeringisühingute ja krediidasutuste kapitali adekvaatsuse kohta)⁹ sätestatud nõuded suure riskide kontsentreerumise kohta.
- (11) Kuna krediidasutused konkureerivad siseturul, peaksid krediidasutuste suure riskide kontsentreerumise jälgimise ja kontrolli põhieeskirjad olema veelgi enam ühtlustatud. Krediidasutuste halduskoormuse vähendamiseks tuleks vähendada suure riskide kontsentreerumise võimaluste hulka liikmesriikides.
- (12) Määratledes, kas tegemist on seotud klientide rühmaga ja kas riskid moodustavad seega ühiseid riskipositsioone, on oluline ühtlasi võtta arvesse riske, mis tulenevad märkimisväärses ulatuses krediidasutuse või investeeringisühingu, selle finantskontserni või sellega seotud osapoolte pakutavast ühisest allikast rahastamisest.
- (13) Kuigi riskipositsiooni väärtus tuleks soovitatavalt arvutada lähtuvalt väärtusest, mida kohaldatakse minimaalse omakapitali nõuete suhtes, on asjakohane suure riskide kontsentreerumise jälgimiseks kehtestada juhised riskikaalusid või riskiastmeid arvestamata. Muu hulgas on uues maksevõimerežiimis kasutatavad krediidiriski maandamise tehnikad töötatud välja eeldusega, et krediidirisk on diversifitseeritud. Kui suure riskide kontsentreerumise puhul on tegemist ühise kontsentratsiooniriskiga, ei ole krediidirisk diversifitseeritud. Seetõttu tuleks selliste meetodite tagajärgede suhtes kohaldada usaldatavusnormatiive. Selles kontekstis on oluline näha ette tõhus krediidikaitse taastamine seoses suure riskide kontsentreerumisega.
- (14) Kuna riskipositsioonist tulenev krediidasutuste või investeeringisühingute kahju võib olla sama tõsine kui igast teisest riskipositsioonist tulenev kahju, tuleks kõnealuseid riskipositsioone käsitleda nagu kõiki teisi riskipositsioone ja teatada nendest vastavalt.
- (15) Oluline on kõrvaldada vastuolud nende äriühingute huvide vahel, kes „pakivad“ laenu kaubeldavatesse väärtpaberitesse ja muudesse finantsinstrumentidesse (laenude algne väljastaja), ja nende äriühingute huvide vahel, kes investeerivad kõnealustesse väärtpaberitesse või instrumentidesse (investorid). Seetõttu on oluline, et laenude algne väljastaja säilitab kõnealuse laenu puhul riskipositsiooni. Eriti juhul, kui krediidirisk kantakse üle väärtpaberistamise teel, peaksid investorid langetama otsused üksnes pärast põhjalikku kaalumist, milleks neil on vaja asjakohast teavet väärtpaberistamise kohta.

⁹ ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.

- (16) Direktiivi 2006/48/EÜ III lisa tuleks kohandada, et selgitada teatavaid sätteid eesmärgiga ühtlustada järelevalvetegevusi.
- (17) Hiljutised turusuundumused on tõstnud esile asjaolu, et likviidsusriski juhtimine määrab oluliselt krediidasutuste stabiilsust. Direktiivi V ja XI lisas toodud kriteeriumeid tuleks karmistada, et ühtlustada need sätted Euroopa pangandusinspektorite komitee ja Baseli pangandusinspektorite komitee tehtava tööga.
- (18) Direktiivi 2006/48/EÜ rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastu kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused¹⁰.
- (19) Eelkõige tuleks komisjoni volitada tegema muudatusi direktiivi 2006/48/EÜ III lissasse, et võtta arvesse finantsturgude, raamatupidamisstandardite ja -nõuete ühenduse õigusakte arvestavat arengut ja järelevalvetavade lähendamist, ning muuta kõnealuse direktiivi artikli 111 lõikes 1 sätestatud määrasid, et võtta arvesse finantsturgude arengut. Kuna kõnealused meetmed on üldise iseloomuga ja töötatud välja muudatuste tegemiseks direktiivi 2006/48/EÜ ebaolulistesse elementidesse, tuleb need võtta vastu kooskõlas otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetluse teel.
- (20) Kuna liikmesriigid ei suuda täielikult saavutada kavandatud meetme eesmärgi – nendeks on krediidasutuste asutamist ja tegevust käsitlevate nõuete vastuvõtmine ning krediidasutuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve –, sest see eeldab suure hulga eri liikmesriikide õigussüsteemis olevate mitmesuguste nõuete kooskõlastamist, ning need on seega paremini saavutatavad ühenduse tasandil, võib ühendus võtta vastu meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Samas artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei määrata kõnealune direktiiv rohkem kui nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalik.
- (21) Seepärast tuleks direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/48/EÜ muudatused

Direktiivi 2006/48/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt.
 - a) Esimese lõigu sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Üks või mitu ühes ja samas liikmesriigis paiknevat krediidasutust, kes on nende üle järelevalvet teostava ja samas liikmesriigis paikneva keskasutusega püsivalt seotud,

¹⁰ EÜT L184, 17.7.1999, lk 23.

võidakse vabastada artikli 7 ja artikli 11 lõikes 1 sätestatud nõuete täitmisest, kui siseriiklikes õigusaktides sätestatakse, et.”

b) Teine ja kolmas lõik jäetakse välja.

2. Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) Punkt 6 asendatakse järgmisega:

„6) „asutused” – 2. peatüki V jaotise 2., 3. ja 5. jao kohaldamisel kasutatakse mõistet direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 1 punkti c tähenduses;”

b) Punkti 45 alapunkt b asendatakse järgmisega:

„b) vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut, kelle vahel ei ole alapunktis a nimetatud kontrollivat seost, kuid keda tuleb riski seisukohast pidada tervikuks, sest nad on omavahel selliselt seotud, et kui üks neist peaks sattuma finantsraskustesse, eriti rahastamis- või tagasimakseraskustesse, võib teisel või kõigil teistel tekkida rahastamis- või tagasimakseraskusi.”

c) Lisatakse punkt 48:

„48) „konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus” – pädev ametiasutus, kes vastutab ELi emakrediidiasutuste ja ELi emafinantsvaldusettevõtjate kontrollitavate krediidiasutuste konsolideeritud järelevalve eest.”

3. Artiklisse 40 lisatakse järgmine lõige 3:

„3. Liikmesriigi pädevad ametiasutused peavad arvesse võtma oma otsuste potentsiaalset mõju rahandussüsteemi stabiilsusele kõikides teistes asjaomastes liikmesriikides, eriti hädaolukordade puhul.”

4. Lisatakse järgmine artikkel 42a:

„Artikkel 42a

1. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad ametiasutused võivad artikli 129 lõike 1 kohaldamisel konsolideeritud järelevalve eest vastutavalt ametiasutuselt või päritoluliikmesriigi pädevatelt ametiasutustelt nõuda mõne krediidiasutuse filiaali pidamist süstemaatiliselt asjaomaseks.

Nõudes esitatakse põhjused, miks seda filiaali tuleb pidada süstemaatiliselt asjaomaseks, pidades eelkõige silmas järgmist:

a) asjaolu, kas selle krediidiasutuse filiaali hoiuste turuosa ületab vastuvõtvas liikmesriigis 2 %;

b) krediidiasutuse tegevuse peatamise või lõpetamise tõenäolist mõju vastuvõtva liikmesriigi makse-, arveldus- ja tasaarveldussüsteemidele;

c) filiaali suurust ja tähtsust klientide arvu suhtes vastuvõtva liikmesriigi panganduse ja rahandussüsteemi kontekstis.

Päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad ametiasutused ning, juhul kui kohaldatakse artikli 129 lõiget 1, konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus teevad kõik endast oleneva, et jõuda filiaalide süstemaatiliselt asjaomaseks tunnistamise suhtes ühise otsuseni.

Kui kahe kuu jooksul nõude laekumisest esimese lõigu kohaselt ei jõuta ühise otsuseni, võtavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad ametiasutused järgmise kahe kuu jooksul vastu oma otsuse selle kohta, kas filiaal on süstemaatiliselt asjaomane. Oma otsust tehes võtavad nad arvesse kõiki konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutuse või päritoluliikmesriigi pädevate ametiasutuste seisukohti ja reservatsioone.

Kolmandas ja neljandas lõigus osutatud otsused esitatakse dokumendi vormis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsust, mis edastatakse asjaomastele pädevatele ametiasutustele ning mis tunnistatakse määravaks ja mida pädevad ametiasutused kohaldavad asjaomastes liikmesriikides.

Filiaali süstemaatiliselt asjaomaseks tunnistamine ei tohi mõjutada käesoleva direktiiviga sätestatud pädevate ametiasutuste õiguseid ja kohustusi.

2. Päritoluliikmesriigi pädevad ametiasutused teevad vastuvõtva liikmesriigi, kus on rajatud süstemaatiliselt asjaomane filiaal, pädevatele ametiasutustele teatavaks artikli 132 lõike 1 punktides c ja d osutatud teabe ning täidavad koostöös vastuvõtva liikmesriigi pädevate ametiasutustega artikli 129 lõike 1 punktis c nimetatud ülesandeid.

Kui mõni päritoluliikmesriigi pädev ametiasutus saab teadlikuks hädaolukorrast mõnes krediitiasutuses, nagu on osutatud artikli 130 lõikes 1, hoiatab ta võimalikult kiiresti artikli 49 neljandas lõigus ja artiklis 50 nimetatud ametiasutusi.

3. Kui artiklit 131a ei kohaldata, rajavad ja juhatavad teistes liikmesriikides süstemaatiliselt asjaomaseid filiaale omavat krediitiasutust kontrollivad pädevad ametiasutused järelevalveasutuste kolleegiumi, et hõlbustada artikli 42 ja käesoleva artikli lõike 2 kohast koostööd. Kolleegiumi rajamine ja toimimine põhinevad kirjalikul korral, mille päritoluliikmesriigi pädevad ametiasutused määravad kindlaks pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate ametiasutustega.”

5. Lisatakse järgmine artikkel 42b:

„Artikkel 42b

1. Oma tööülesannete täitmisel võtavad pädevad ametiasutused arvesse järelevalvevahendite ning järelevalvetegevuse lähendamist käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormide rakendamisel. Selleks tagavad liikmesriigid, et pädevad ametiasutused osalevad Euroopa pangadusinspektorite komitee tegevuses ning võtavad arvesse selle mittesiduvaid suuniseid ja soovitusi.

2. Euroopa pangadusinspektorite komitee esitab aruande nõukogule, Euroopa Parlamendile ning komisjonile edusammudest järelevalvealase lähendamise suunas iga kolme aasta järel alates 31. detsembrist 2010.”

6. Artiklit 49 muudetakse järgmiselt.

a) Esimeses lõigus asendatakse punkt a järgmisega:

„a) keskpankadele ja muudele rahandusalaste ametiasutustega samasugustes ülesannetes olevatele organitele, kui need andmed puudutavad nende vastavate kohustuslike ülesannete täitmist, kaasa arvatud rahapoliitika teostamist, makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemide järelevalvet ning finantsstabiilsuse tagamist, ja”

b) Lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 130 lõikes 1 osutatud hädaolukorras võimaldavad liikmesriigid pädevatel ametiasutustel edastada andmeid ühenduses asuvatele keskpankadele, kui need andmed puudutavad nende vastavate kohustuslike ülesannete täitmist, kaasa arvatud rahapoliitika teostamist, makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemide järelevalvet ning finantsstabiilsuse tagamist.”

7. Artiklisse 50 lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 130 lõikes 1 osutatud hädaolukorras peavad liikmesriigid pädevatel ametiasutustel võimaldama edastada andmeid esimeses lõigus nimetatud asutustele kõikides asjaomastes liikmesriikides.”

8. Artiklit 57 muudetakse järgmiselt.

a) Punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kapital direktiivi 86/635/EMÜ artiklis 22 määratletud tähenduses, kuivõrd see on sissemakstud, ning sellega seotud aazio; see kompenseerib täielikult kahjud tegevuse jätkumise kahtluse ning pankroti või likvideerimise korral reastatakse kõigi teiste nõuete järele;”

b) Lisatakse järgmine punkt ca:

„ca) muud instrumendid peale punktis a nimetatute, mis vastavad artikli 63 lõike 2 punktides a, c, d ja e ning artiklis 63a sätestatud nõuetele;”

9. Artikli 61 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Artikli 57 punktides a kuni h määratletud omavahendite mõiste hõlmab kirjete ja summade suurima võimaliku hulga. Kõnealuste kirjete kasutamise ning artikli 57 punktides i kuni r nimetatata kirjete mahaarvamise üle võivad otsustada liikmesriigid.”

10. Artikli 63 lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 57 punktis ca nimetatud instrumendid peavad vastama käesoleva artikli punktides a, c, d ja e sätestatud nõuetele.”

11. Lisatakse järgmine artikkel 63a:

„Artikkel 63a

1. Artikli 57 punktis ca nimetatud instrumentid peavad vastama käesoleva artikli lõigetes 2 kuni 5 sätestatud nõuetele.

2. Instrumentid on tähtajatud või esialgse tähtajaga vähemalt 30 aastat. Nende instrumentide hulka võib kuuluda üks või rohkem ostuoptsioone vastavalt väljastaja ainukaalutusõigusele, kuid neid ei lunastata enne viie aasta möödumist väljastamise kuupäevast. Kui tähtajatuid instrumente reguleerivad kohustuslikud või lepingulised sätted pakuvad krediidasutusele lunastamiseks pädevate ametiasutuste määratletud mõõdukat stiimulit, ei esine sellist stiimulit enne kümnet aastat pärast väljastamise kuupäeva.

Tähtjalisi või tähtajatuid instrumente võib osta tagasi või lunastada vaid pädevate ametiasutuste eelneval nõusolekul. Pädevad ametiasutused võivad anda loa, eeldusel et nõue on esitatud krediidasutuse algatusel ning et see ei mõjuta ülemäära krediidasutuse finants- ega maksetingimusi. Pädevad ametiasutused võivad asutustelt nõuda instrumendi asendamist artikli 57 punktis ca nimetatud samasuguse või parema kvaliteediga kirjega.

Pädevad ametiasutused nõuavad tähtjaliste instrumentide lunastamise peatamist, kui krediidasutus ei järgi artiklis 75 sätestatud kapitalinõudeid.

Pädev ametiasutus võib igal ajal anda loa tähtjaliste või tähtajatute instrumentide varajaseks lunastamiseks, kui rakendatavas maksustamisviisis või regulatiivses klassifikatsioonis esineb muutus, mida ei nähtud ette väljastamise kuupäeval.

3. Instrumenti reguleerivad kohustuslikud või lepingulised sätted peavad krediidasutusel vajaduse korral võimaldama tühistada intressi või dividendide maksmise määramata ajaks mittekumulatiivsel alusel.

Krediidasutus tühistab siiski need maksed, kui ta ei vasta artiklis 75 sätestatud kapitalinõuetele.

Pädevad ametiasutused võivad nõuda nende maksete tühistamist krediidasutuse finants- ja makseolukorra põhjal. Selline tühistamine ei piira krediidasutuse õigust asendada intressi või dividendi maksmist tasumisega artikli 57 punktis a nimetatud instrumendi kujul, eeldusel et igasugune selline mehhanism võimaldab krediidasutusel säilitada rahalisi allikaid. Sellise asendamise puhul võivad kehtida pädevate ametiasutuste kindlaksmääratud eritingimused.

4. Instrumenti reguleerivates kohustuslikes või lepingulistest sätetes peab olema sätestatud, et tasumata põhiintresse või -dividende peab saama kasutada kahjude korvamiseks ning need ei tohi takistada krediidasutuse rekapitaliseerimist.

5. Krediidasutuse pankroti või likvideerimise korral reastatakse instrumentid artikli 63 lõikes 2 nimetatud kirjade järele.

6. Euroopa pangandusinspektorite komitee töötab välja suunised järelevalvetavade lähendamiseks seoses lõikes 1 osutatud instrumentidega ning kontrollib nende kohaldamist. Komisjon vaatab 2012. aasta jaanuariks käesoleva artikli kohaldamise läbi ning esitab sellekohase aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule.”

12. Artikli 65 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kõik vähemusosalused direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 21 määratletud tähenduses, kui kasutatakse globaalse integratsiooni meetodit. Kõik artikli 57 punktis ca nimetatud instrumendid, millest tulenevad vähemusosalused, peavad vastama artiklites 63a ja 66 ning artikli 63 lõike 2 punktides a, c, d ja e sätestatud nõuetele.”

13. Artiklit 66 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 57 punktides d kuni h nimetatud kirjade suhtes kohaldatakse järgmisi piirmäärasid:

- a) artikli 57 punktides d kuni h loetletud kirjade kogusumma ei või olla suurem kui 100 % artikli 57 punktides a kuni ca nimetatud kirjade summast, millest on lahutatud punktides i, j ja k nimetatud kirjed, ja
- b) artikli 57 punktides g kuni h loetletud kirjade kogusumma ei või olla suurem kui 50 % artikli 57 punktides a kuni ca nimetatud kirjade summast, millest on lahutatud punktides i, j ja k nimetatud kirjed.”

b) Lisatakse järgmine lõige 1a:

„1a. Olenemata lõikest 1 kohaldatakse artikli 57 punktis ca nimetatud kirjade kogusumma suhtes järgmisi piirmäärasid:

- a) instrumendid, mis tuleb hädaolukordades ette kindlaks määratud ulatuses artikli 57 punktis a nimetatud kirjeteks ümber vahetada, ning sissemakstud kapital, mis kompenseerib täielikult kahjud tegevuse jätkumise kahtluse korral ja mis pankroti või likvideerimise korral reastatakse kõigi teiste nõuete järele, ei või kogusummas olla suuremad kui 50 % artikli 57 punktides a kuni ca nimetatud kirjade summast, millest on lahutatud punktides i, j ja k nimetatud kirjed;
- b) käesoleva lõike punktis a nimetatud piirides ei või kõikide teiste instrumentide summa olla suurem kui 35 % artikli 57 punktides a kuni ca nimetatud kirjade summast, millest on lahutatud punktides i, j ja k nimetatud kirjed;
- c) käesoleva lõike punktides a ja b nimetatud piirides ei või tähtajaliste instrumentide ja kõikide instrumentide, mille kohustuslikud või lepingulised sätted pakuvad krediidasutusele stiimulit lunastamiseks, summa olla suurem kui 15 % artikli 57 punktides a kuni ca nimetatud kirjade summast, millest on lahutatud punktides i, j ja k nimetatud kirjed;
- d) kirjade summa suhtes, mis on suurem kui punktides a, b ja c sätestatud piirmäärad, kohaldatakse lõikes 1 sätestatud piirmäära.”

c) Lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Artikli 57 punktides l kuni r nimetatud kirjete kogusummast pool arvatakse maha artikli 57 punktides a kuni ca nimetatud kirjete kogusummast, millest on lahutatud punktides i, j ja k nimetatud kirjed, ning pool artikli 57 punktides d kuni h nimetatud kirjetest pärast käesoleva artikli lõikes 1 märgitud piirangute kohaldamist. Kui artikli 57 punktides l kuni r nimetatud kirjete kogusummast pool on suurem kui artikli 57 punktides d kuni h nimetatud kirjete kogusumma, arvatakse ülejääv summa maha artikli 57 punktides a kuni ca nimetatud kirjete kogusummast, millest on lahutatud artikli 57 punktides i, j ja k nimetatud kirjed. Artikli 57 punktis r nimetatud kirjeid ei lahutata, kui neid kasutati artikli 75 kohaldamisel riskiga kaalutud varade arvutamiseks IX lisa 4. osa kohaselt.”

d) Lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Pädevad ametiasutused võivad krediidasutustel lubada lõigetes 1 ja 1a sätestatud piirmäärasid ajutiselt hädaolukordades ületada.”

14. Artiklit 87 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 11 asendatakse järgmisega:

„11. Kui investeerimisfondist tulenevad riskipositsioonid vastavad VI lisa 1. osa punktides 77 ja 78 sätestatud kriteeriumidele ja krediidasutus on teadlik kõikidest või osadest investeerimisfondi aluspositsioonidest, võtab krediidasutus neid aluspositsioone arvesse, et arvutada riskiga kaalutud varad ja oodatava kahju summad vastavalt käesolevas alajaos ettenähtud meetoditele. Lõiget 12 kohaldatakse nende investeerimisfondi aluspositsioonide suhtes, millest krediidasutus ei ole teadlik ega saaks põhjendatult teadlik olla.

Kui krediidasutus ei vasta käesolevas alajaos sätestatud meetodite kasutamise tingimustele kõikide või osa investeerimisfondi aluspositsioonide jaoks, arvutatakse riskiga kaalutud varad ja oodatava kahju summad järgmiste meetodite kohaselt:

- a) artikli 86 lõike 1 punktis e nimetatud riskipositsiooni klassi kuuluvate riskipositsioonide puhul VII lisa 1. osa punktides 19 kuni 21 sätestatud meetodi kohaselt;
- b) kõikide muude aluspositsioonide puhul kohaldatakse artiklites 78 kuni 83 sätestatud meetodit järgmiste muudatuste kohaselt:
 - i) riskipositsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse eririskikaalu (reitinguta riskipositsioonid) või kõrgeimat krediidikvaliteedi astet (riskipositsiooni klass on määratud), korrutatakse riskikaal koefitsiendiga 2, kuid riskikaal ei saa olla kõrgem kui 1250 %;
 - ii) kõikide teiste riskipositsioonide puhul korrutatakse riskikaal koefitsiendiga 1,1 ning kohaldatakse minimaalselt 5 %-list riskikaalu.

Kui krediidasutus ei suuda punkti a kohaldamisel vahet teha mittebörsiettevõtete tehtud omakapitali investeeringute, börsil kaubeldavate riskipositsioonide ja muude omakapitali investeeringute vahel, käsitleb ta asjaomaseid riskipositsioone muude omakapitali investeeringutena. Kui need riskipositsioonid koos krediidasutuse sellesse riskipositsiooni klassi kuuluvate otseste riskipositsioonidega ei ole olulised

artikli 89 lõike 2 tähenduses, võib pädevate ametiasutuste nõusolekul kohaldada kõnealuse artikli lõiget 1.”

b) Lõike 12 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimeses lõigus kirjeldatud meetodi asemel võivad krediidasutused ise arvutada või lasta kolmandal poolel arvutada ja esitada – tingimusel et arvutuste ja esitamise õigsus on nõuetekohaselt tagatud – investeerimisfondide aluspositsioonidel põhinevad keskmised riskiga kaalutud varad lõike 11 punktides a ja b nimetatud meetodite kohaselt.”

15. Artikli 89 punkti d sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„d) nõuded liikmesriikide keskvalitsustele, piirkondlikele omavalitsustele, kohalikele omavalitsustele ja haldusasutustele, tingimusel et”

16. Artiklit 106 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Riskipositsioonide hulka ei kuulu:

- a) valuutatehingute puhul riskipositsioonid, mis tekivad tavaliste arvelduste korral 48 tunni jooksul pärast makse sooritamist;
- b) väärtpaberite ostu või müügi puhul riskipositsioonid, mis tekivad tavaliste arvelduste korral viie tööpäeva jooksul pärast makse sooritamist või väärtpaberite üleandmist, olenevalt sellest, kumb toiming leiab aset varem, või
- c) maksevahenduse või väärtpaberite arveldus- ja tasaarveldusteenuste osutamise korral klientidele hiline raha laekumine ning muud klientide tegevusest tulenevad riskipositsioonid, mis ei kesta järgmisest tööpäevast kauem.”

b) Lisatakse lõige 3:

„3. Seotud klientide rühma olemasolu kindlakstegemiseks seoses artikli 79 lõike 1 punktides m, o ja p nimetatud riskipositsioonidega, kui esineb riskipositsioon alusvara suhtes, hindab krediidasutus skeemi ja selle aluspositsioone. Selleks hindab krediidasutus tehingu struktuuri majanduslikku sisu ning riske.”

17. Artikkel 107 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 107

Riskipositsioonide väärtuse väljaarvutamiseks käesoleva jao kohaselt tähendab „krediidasutus” ka kõiki eraettevõtjaid või avalik-õiguslikke isikuid koos nende filiaalidega, kes vastavad krediidasutuse määratlusele ja on saanud tegevusloa kolmandas riigis.”

18. Artikkel 110 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 110

1. Krediidiasutus teatab pädevatele ametiasutustele iga suure riskide kontsentreerumise kohta järgmised andmed, sealhulgas andmed artikli 111 lõike 1 täitmisest vabastatud suurte riskide kontsentreerumiste kohta:

- a) klient või omavahel seotud klientide grupp, kelle suhtes on krediidiasutusel suur riskide kontsentreerumine;
- b) niivõrd kui võimalik, riskipositsiooni väärtus enne krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist;
- c) kui kasutati, siis otsese või kaudse krediidiriski kaitse liik;
- d) artikli 111 lõike 1 kohaldamisel välja arvatud riskipositsiooni väärtus pärast krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist.

Kui krediidiasutuse suhtes kohaldatakse artikleid 84 kuni 89, tehakse selle 20 suurimat riskide konsolideeritud kontsentreerumist pädevatele ametiasutustele kättesaadavaks, välja arvatud need, mis on vabastatud artikli 111 lõike 1 täitmisest.

2. Liikmesriigid peavad sätestama, et kõnealune teatamine toimub vähemalt kaks korda aastas.

3. Liikmesriigid peavad nõudma, et krediidiasutused analüüsiksid niivõrd kui võimalik tagatise andjatele ja kaudse krediidiriski kaitse tagajatele esitatud nõudeid võimalike kontsentreerumiste avastamiseks ning kui see on asjakohane, võtaksid meetmeid ja teavitaksid märkimisväärtetest leidudest oma pädevat ametiasutust.”

19. Artiklit 111 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Krediidiasutus ei tohi pärast krediidiriskide maandamise mõju arvessevõtmist artiklite 112 kuni 117 kohaselt võtta sellist riskipositsiooni ühe kliendi või omavahel seotud klientide grupi suhtes, mis on suurem kui 25 % krediidiasutuse omavahenditest.

Kui kõnealune klient on asutus või kui seotud klientide gruppi kuulub üks või mitu asutust, ei või riskipositsiooni väärtus ületada 25 % krediidiasutuse omavahenditest või 150 miljonit eurot (kumb väärtus on suurem), eeldusel et kõigi seotud klientide, kes ei ole asutused, riskipositsioonide summa pärast artiklite 112 kuni 117 kohast riskide maandamise mõju arvessevõtmist ei ületa 25 % krediidiasutuse omavahenditest.

Liikmesriigid võivad kehtestada 150 miljonist eurost madalama limiidi ning teavitavad sellest komisjoni.”

b) Lõiked 2 ja 3 jäetakse välja.

c) Lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Krediidiasutus peab alati järgima lõikes 1 sätestatud piirmäära. Kui erandjuhul ületavad tekkinud riskipositsioonid seda piirmäära, peab krediidiasutus sellest viivitamata teatama pädevatele ametiasutustele, kes võivad juhul, kui asjaolud seda võimaldavad, anda krediidiasutusele kindla tähtaja tekkinud riskipositsioonide vastavusseviimiseks nimetatud ülempiiriga.”

20. Artiklit 112 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, võib juhul, kui otsese või kaudse krediidiriski kaitse aktsepteerimine on artiklite 113 kuni 117 kohaselt lubatud, olla selle tingimuseks artiklites 90–93 ette nähtud aktsepteeritavuse nõuete ja muude miinimumnõuete täitmine.”

b) Lisatakse järgmine lõige 4:

„4. Käesoleva jao kohaldamisel ei võta krediidiasutus arvesse VIII lisa 1. osa punktides 20 kuni 22 nimetatud tagatise, kui see ei ole artikli 115 kohaselt lubatud.”

21. Artiklit 113 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiked 1 ja 2 jäetakse välja.

b) Lõiget 3 muudetakse järgmiselt.

i) Sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„3. Järgmised riskipositsioonid vabastatakse artikli 111 lõike 1 täitmisest:”

ii) Punktid e ja f asendatakse järgmistega:

„e) varakirjed, milleks on nõuded liikmesriikide piirkondlikele omavalitsustele ja kohalikele asutustele, kui nendele nõuetele määratakse artiklite 78 kuni 83 kohaselt 0 %-line riskikaal, ning muud sellised omavalitsuste ja asutustega seotud või nende garanteeritud riskipositsioonid, millele määratakse artiklite 78 kuni 83 kohaselt 0 %-line riskikaal;

f) artikli 80 lõigetes 7 või 8 nimetatud osapooltega seotud riskipositsioonid, kui neile määratakse artiklite 78 kuni 83 kohaselt 0 %-line riskikaal; riskipositsioone, mis ei vasta nendele kriteeriumidele, käsitletakse olenemata sellest, kas nad on vabastatud artikli 111 lõike 1 täitmisest või mitte, kolmandate osapooltega seotud riskipositsioonidena.”

iii) Punkt i asendatakse järgmisega:

„i) riskipositsioonid, mis tulenevad kasutamata laenuvõimalustest, mis II lisas liigitatakse madala riskiga bilansivälisteks kirjeteks, ja eeldusel et kliendiga või seotud klientide rühmaga on sõlmitud kokkulepe, mille kohaselt võib laenuvõimalust kasutada vaid siis, kui on kindlaks tehtud, et see ei põhjusta artikli 111 lõike 1 alusel kohaldatava piirmäära ületamist.”

- iv) Punktid j kuni t jäetakse välja.
- c) Kolmas, neljas ja viies lõik jäetakse välja.
- d) Lisatakse järgmine lõige 4:

„4. Liikmesriigid võivad täielikult või osaliselt loobuda artikli 111 lõike 1 kohaldamisest järgmiste riskipositsioonide suhtes:

- a) VI lisa 1. osa punktides 68, 69 ja 70 määratletud tagatud võlakirjad;
- b) varakirjed, milleks on nõuded liikmesriikide piirkondlikele omavalitsustele ja kohalikele asutustele, kui nendele nõuetele määratakse artiklite 78 kuni 83 kohaselt 20 %-line riskikaal, ning muud sellised omavalitsuste ja asutustega seotud või nende garanteeritud riskipositsioonid, millele määratakse artiklite 78 kuni 83 kohaselt 20 %-line riskikaal;
- c) olenemata käesoleva artikli lõike 1 punktist f, riskipositsioonid, mis krediidasutusel on tekkinud seoses oma emaettevõtja, selle emaettevõtja teiste tütarettevõtjate või krediidasutuse oma tütarettevõtjatega, tingimusel et need ettevõtjad kuuluvad koos krediidasutusega konsolideeritud järelevalve alla vastavalt käesolevale direktiivile või vastavalt kolmandas riigis kehtivatele samaväärsetele reeglitele; riskipositsioone, mis ei vasta nendele kriteeriumidele, käsitletakse olenemata sellest, kas nad on vabastatud artikli 111 lõike 1 täitmisest või mitte, kolmandate osapooltega seotud riskipositsioonidena;
- d) varakirjed, milleks on riskipositsioonid või osalused, mis on seotud piirkondlike või üleriigiliste krediidasutustega, kellega laenu andev krediidasutus vastavalt õigusaktidele või põhikirjale on ühisesse võrku ühendatud ja kes vastutavad nende sätete kohaselt võrgusiseste tasaarveldustehingute sooritamise eest;
- e) varakirjed, milleks on sellised nõuded ja muud riskipositsioonid krediidasutuste vastu, mille on võtnud krediidasutused, kes tegutsevad ilma konkurentsita, andes seadusekohaste programmide või oma põhikirja alusel laene teatava valitsuse järelevalve ja laenude kasutamise piirangute all, et edendada teatavaid majandussektoreid, eeldusel et vastavad riskipositsioonid tulenevad kõnealustest laenudest, mis edastatakse laenu saajatele teiste krediidasutuste kaudu.”
- f) varakirjed, milleks on nõuded ja muud riskipositsioonid asutuste vastu, eeldusel et kõnealuste riskipositsioonide puhul ei ole tegemist nende asutuste omavahenditega, ei kesta järgmisest tööpäevast kauem ning on esitatud seda võimalust kasutava liikmesriigi vääringus, eeldusel et vääringuks ei ole euro.”

22. Artiklit 114 muudetakse järgmiselt.

- a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, võib krediidasutus artikli 111 lõike 1 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks kasutada täielikult korrigeeritud

riskipositsiooni väärtust, mida arvutatakse vastavalt artiklitele 90 kuni 93, võttes arvesse krediidiriski maandamist, volatiilsusega korrigeerimist ja tähtaegade erinevusi (E*)."

b) Lõiget 2 muudetakse järgmiselt.

i) Esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, võib krediidasutus, kellel on lubatud kasutada artiklites 84 kuni 89 nimetatud riskipositsiooni klasside puhul maksejõuetusest tingitud kahju ja ümberhindamistegurite sisehinnanguid, võtta artikli 111 lõike 1 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamisel arvesse finantstagatise mõju asjaomastele riskipositsioonidele, kui pädev ametiasutus leiab, et krediidasutus suudab finantstagatise mõju asjaomastele riskipositsioonidele hinnata eraldi muudest maksejõuetusest tingitud kahju seisukohast olulistest aspektidest."

ii) Neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Krediidasutus, kellel on lubatud kasutada artiklites 84 kuni 89 nimetatud riskipositsiooni klasside puhul maksejõuetusest tingitud kahju ja ümberhindamistegurite sisehinnanguid ja kes ei kasuta riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks esimeses lõigus nimetatud meetodit, võib riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks kasutada finantstagatiste hindamise üldmeetodit või artikli 117 lõike 1 punktis b sätestatud riskipositsioonide väärtuse arvutamise meetodit."

c) Lõiget 3 muudetakse järgmiselt.

i) Esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Krediidasutus, kes kasutab finantstagatiste hindamise üldmeetodit või kellel on lubatud kasutada artikli 111 lõike 1 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks lõikes 2 kirjeldatud meetodeid, peavad korraldama krediidiriskide kontsentreerumise hindamiseks regulaarselt stressteste, sealhulgas seoses võetud tagatise realiseeritava väärtusega."

ii) Neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Kui kõnealune stresstest viitab tagatise madalamale realiseeritavale väärtusele, kui finantstagatiste hindamise üldmeetodi või lõikes 2 kirjeldatud meetodi kasutamisel oleks lubatud arvesse võtta, vähendatakse vastavalt tagatise väärtust, mida on lubatud arvesse võtta artikli 111 lõike 1 kohaldamisel riskipositsioonide väärtuse arvutamiseks."

iii) Viienda lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

„b) sise-eeskirjad juhuks, kui stresstest viitab tagatise madalamale realiseerimisväärtusele, kui finantstagatiste hindamise üldmeetodi või lõikes 2 kirjeldatud meetodi kasutamisel on arvesse võetud, ja"”

d) Lõige 4 jäetakse välja.

23. Artikkel 115 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 115

1. Käesoleva jao kohaldamisel võib krediidasutus vähendada riskipositsiooni väärtust kuni 50 % ulatuses asjaomase elamukinnisvara väärtusest, kui üks kahest järgmisest tingimusest on täidetud:

- a) riskipositsioon on tagatud elamukinnisvarale seatud hüpoteegiga või Soome 1991. aasta elamuühinguseaduse või hilisemate vastavate õigusaktide kohaselt tegutsevate Soome elamuühingute osadega;
- b) riskipositsioon on seotud liisingutehinguga, mille puhul liisinguandja on liisitud eluasemena kasutatava kinnisvara täieõiguslik omanik senikaua, kuni liisinguvõtja ei ole kasutanud oma väljaostuõigust.

Kinnisvara väärtus arvutatakse välja pädevate ametiasutuste nõudmisi rahuldaval viisil õigus- ja haldusnormides kehtestatud hindamisreeglite põhjal. Hindamine toimub vähemalt kord aastas.

Eluasemena kasutatav kinnisvara tähendab elukohta, milles omanik elab või mille ta on üürile andnud.

2. Käesoleva jao kohaldamisel võib krediidasutus vähendada riskipositsiooni väärtust kuni 50 % ulatuses asjaomase kommerts-kinnisvara väärtusest vaid siis, kui artiklite 78 kuni 83 kohaselt saaksid 50 %-lise riskikaalu järgmised riskipositsioonid:

- a) kontorite või muude äripindadega seotud riskipositsioonid, mis on tagatud kontoritele või muudele äripindadele seatud hüpoteekidega või Soome 1991. aasta elamuühinguseaduse või hilisemate vastavate õigusaktide kohaselt tegutsevate Soome elamuühingute osadega, või
- b) kinnisvaraliisingutega seotud riskipositsioonid, mille objektiks on kontorid või muud äripinnad.

Kommerts-kinnisvara peab olema täies ulatuses valmis ehitatud ja välja liisitud ning tooma sisse kohast üüritulu.”

24. Artikkel 116 jäetakse välja.

25. Artiklit 117 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui kliendi riskipositsiooni tagab kolmas isik või kolmanda isiku väljastatud tagatis, võib krediidasutus:

- a) käsitleda tagatud riskipositsiooni osa nii, nagu oleks see tekkinud seoses garantii andjaga, mitte aga kliendiga, eeldusel et garantii andjaga seotud tagamata riskipositsioonile määrataks artiklite 78 kuni 83 kohaselt kliendiga seotud tagamata riskipositsiooni riskikaaluga võrdne või madalam riskikaal;
- b) käsitleda tunnustatud tagatise turuväärtusega tagatud riskipositsiooni osa nii, nagu oleks see tekkinud seoses kolmanda isiku, mitte aga kliendiga, kui

kõnealune riskipositsioon on tagatud tagatisega, ja eeldusel et tagatud riskipositsiooni osale määratakse artiklite 78 kuni 83 kohaselt kliendiga seotud tagamata riskipositsiooni riskikaaluga võrdne või madalam riskikaal.

Krediidiasutus ei kasuta punktis b nimetatud meetodit, kui riskipositsiooni lõpptähtaeg ja kaitse lõpptähtaeg on erinevad.

Käesoleva jao kohaldamisel võib krediidiasutus kasutada nii finantstagatiste hindamise üldmeetodit kui ka esimese lõigu punktis b sätestatud meetodit vaid siis, kui artikli 75a kohaldamisel on lubatud kasutada nii finantstagatiste hindamise üldmeetodit kui ka finantstagatise hindamise lihtsustatud meetodit.”

b) Lõike 2 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Kui krediidiasutus kohaldab lõike 1 punkti a:”

26. Artikkel 119 jäetakse välja.

27. 2. peatükki lisatakse järgmine 7. jagu:

„7. jagu

Riskipositsioonid seoses ülekantud krediidiriskiga

Artikkel 122a

1. Krediidiasutus on avatud krediidiriskile kohustuse, potentsiaalse kohustuse või kohustuste kogumi korral, kui ta ei osalenud otseselt algse lepingu läbirääkimisel, struktureerimisel või dokumenteerimisel, millest kohustus või võimalikud kohustused tulenevad, kui:

a) isikud või üksused, kes otseselt osalesid algse lepingu läbirääkimistel, struktureerimisel või dokumenteerimisel võlgniku või võimaliku võlgnikuga; või alternatiivselt või vajaduse korral,

b) isikud või üksused, kes haldavad või omandavad kõnealuseid kohustusi või potentsiaalseid kohustusi otseselt või kaudselt krediidiasutuse nimel,

on krediidiasutusele väljastanud selgesõnalise lubaduse säilitada jätkuvalt majanduslik huvi ja olenemata olukorrast säilitada 5 % sama riskisusega positsioonidest, millele krediidiasutus oma seadnud krediidiriski.

2. Lõiget 1 ei kohaldata kohustuste või võimalike kohustuste suhtes, mis kujutavad endast nõudeid või tingimuslikke nõudeid järgmistele asutustele või mida garanteerivad järgmised asutused:

a) keskvalitsused või keskpangad;

b) asutused, kelle suhtes kohaldatakse krediidikvaliteedi astet 3 või kõrgemat vastavalt 6. lisa 1. osa punktile 29; ning

c) mitmepoolsed arengupangad.

Lõiget 1 ei kohaldata ei sündikaatlaenude ega krediidiriski ülekandetehingute suhtes, kui neid instrumente ei kasutata lõikes 1 osutatud kohustuste „pakkimiseks” või nendega seotud riskide maandamiseks.

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse riskipositsioonide suhtes, mis on krediidasutusel tekkinud pärast 1. jaanuari 2011. Pädevad ametiasutused võivad otsustada nõuded ajutiselt peatada perioodiks, kui turu üldine likviidsus on pingeline.

4. Krediidasutused on enne investeerimist ja pärast seda jooksvalt võimelised pädevale asutusele tõestama iga väärtpaberistamise positsiooni puhul, et neil on kõikehõlmavad ja põhjalikud teadmised selle kohta ning et nad on rakendanud ametlikke eeskirju ja menetlusi järgmise teabe analüüsimiseks ja kirjalikuks talletamiseks:

a) lõike 1 kohane laenude algse väljastaja või tehingu korraldaja kohustus säilitada neto majanduslik huvi (*net economic interest*) väärtpaberistamise korral ning periood, mille kohta kõnealune kohustus võetakse;

b) väärtpaberistamise üksiku positsiooni riskitunnused;

c) nende riskipositsioonide tunnused, mis on aluseks väärtpaberistamise positsioonile;

d) laenude algse väljastaja maine ja saadud kahju varasemate sellise riskipositsiooni klassiga väärtpaberistamiste puhul, mis on aluseks väärtpaberistamise positsioonile;

e) laenude algsete väljastajate ja tehingu korraldajate selgitused hoolekohustuse (*due diligence*) kohta seoses võlgnikega ning vajaduse korral väärtpaberistatud riskipositsiooni kaitseks oleva alusvara kvaliteedi kohta;

f) vajaduse korral meetodika ja käsitus, millel väärtpaberistatud riskipositsiooni kaitset pakkuva alusvara hindamine põhineb, ning laenude algse väljastaja põhimõtted, et kindlustada hindaja sõltumatus; ning

g) väärtpaberistamise kõik struktuursed näitajad, mis võivad oluliselt mõjutada krediidasutuse väärtpaberistamise positsiooni arengut. Seejärel teevad krediidasutused enne investeerimist ja seejärel korrapäraselt asjakohast stresstesti, mis viiakse läbi sõltumata reitinguagentuurist või reitinguagentuuridest, kes on andnud hinnangu väärtpaberistamisele, ning põhineb kogu asjaomasel teabel, mille laenude esialgne väljastaja on sellel eesmärgil esitanud.

5. Krediidasutused kehtestavad ametliku korra, mille kohaselt jälgitakse jooksvalt ja piisava sagedusega andmeid väärtpaberistamise positsioonidele kaitset pakkuva alusvara riskipositsioonide toimivuse kohta. Vajaduse korral hõlmab see vähemalt: riskipositsiooni tüüpi; aega, mille vältel riskipositsioonid kuulusid laenude algsele väljastajale, sealhulgas osakaal (protsentides), mis kuulus laenude algsele väljastajale alla kahe aasta; nende laenude osakaalu, mille tasumise tähtaeg on ületatud 30, 60 ja 90 päeva; kahjumäärased; viivisemäärased; ennetähtaegse tasumise määrased; sissenõudelaenusid (*loans in foreclosure*); tagatiste tüüpi ja kasutusastet, riskipositsioonide krediitkvaliteedi astme või muu krediitkõlblikkuse näitaja määramise sagedust; majandussektoripõhist ja geograafilist jaotust; laenu

sagedusjaotust vastavalt väärtusele võõndites, mis sobivad vastavasse tundlikkusanalüüsi. Kui aluspositsioonid on samas väärtpaberistamise positsioonid, kehtivad kõnealuste väärtpaberistamise positsioonide aluseks olevate riskipositsioonide suhtes nõuded jälgida arengut ning pääseda juurde teabele. Kui lõike 4 ja käesoleva lõike nõuded ei ole täidetud, kohaldavad krediidasutused väärtpaberistamise positsioonide suhtes IX lisa 4. osa kohaselt riskikaalu 1250 %.

6. Tehingut korraldavad krediidasutused ja laene algselt väljastavad krediidasutused kohaldavad laenu andmisel V lisa punkti 3 kohaselt samu põhjendatud ja kindlaksmääratud kriteeriumeid väärtpaberistavate positsioonide suhtes kui nende riskipositsioonide suhtes, mida hoitakse nende endi pangaportfellis. Seepärast kohaldavad laenude väljastaja ja tehingu korraldaja sama korda laenude heakskiitmise ning vajaduse korral muutmise, uuendamise ja refinantseerimise suhtes. Krediidasutused kohaldavad samu analüüsistandardeid osaluste omandamise ja/või emissioonide tagamise suhtes, mis on omandatud kolmandatelt pooltelt, hoolimata sellest, kas neid osalusi ja/või tagatud emissioone tuleb hoida kauplemis- või pangaportfellis.

7. Tehingut korraldavad ja laene algselt väljastavad krediidasutused avalikustavad investoritele lõike 1 kohase kohustuse taseme säilitada väärtpaberistamises netoosa (*net economic interest*). Tehingut korraldavad ja laene algselt väljastavad krediidasutused tagavad, et tulevastel investoritel on probleemideta juurdepääs kogu olulisele teabele krediidikvaliteedi ja üksikute aluspositsioonide arengu, rahavoogude, väärtpaberistamise positsiooni tagatise kohta, samuti sellisele teabele, mida on vaja rahavoogude ja aluspositsioonide tagatise põhjaliku ja hästiinformeeritud stresstesti läbiviimiseks. Kui kõnealused ja lõikes 6 osutatud nõuded ei ole täidetud, ei kohalda laene algselt väljastav krediidasutus artikli 95 lõiget 1 ning ta ei tohi väärtpaberistatud positsioone jätta välja käesoleva direktiivi kohasest kapitalinõuete arvutamisest.

8. Lõikeid 4 kuni 7 kohaldatakse nende väärtpaberistamiste suhtes, mis lastakse välja alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast, ning nende olemasolevate väärtpaberistamiste suhtes, millele lisatakse uusi või asendavaid aluspositsioone.

9. Pädevad asutused avalikustavad vähemalt korra aastas:

a) vastuvõetud meetodika lõigetes 1 kuni 7 sätestatud nõuetele vastavuse läbivaatamiseks;

b) nende meetmete arvu ja kirjelduse, mis on võetud viimase 12 kuu jooksul lõigetes 1 kuni 7 sätestatud nõuetele vastavuse läbivaatamiseks; ning

c) viimase 12 kuu jooksul tuvastatud lõigetes 1 kuni 7 sätestatud nõuete mittetäitmise juhtude arvu ja nende kokkuvõtliku kirjelduse.

Kõnealuse nõude suhtes kohaldatakse artikli 144 teist lõiku.

10. Euroopa pangandusinspektorite komitee esitab komisjonile igal aastal aruande selle kohta, kuidas täidavad pädevad asutused käesoleva artikli nõudeid. Komisjon esitab mitte hiljem kui 2014. aasta detsembris Euroopa Parlamendile ja nõukogule

aruande käesoleva artikli kohaldamise ja tõhususe kohta, pidades silmas turuarenguid.“

28. Artiklit 129 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) Punkt b asendatakse järgmisega:

„b) järelevalve kavandamine ja koordineerimine olukordades, kus tegevuse jätkumine on kahtluse all, koostöös asjaomaste pädevate ametiasutustega, sealhulgas seoses artiklites 123, 124, 136, 5. peatükis ja V lisas nimetatud tegevustega;”

ii) Lisatakse järgmine punkt c:

„c) järelevalve kavandamine ja koordineerimine koostöös asjaomaste pädevate ametiasutustega ja vajaduse korral keskpankadega valmistumisel hädaolukordadeks ja nende kestel, sealhulgas negatiivsete arengute puhul krediitiasutustes või finantsturgudel.

Punktis c nimetatud järelevalve kavandamine ja koordineerimine hõlmab artikli 132 lõike 3 punktis b nimetatud erakorralisi meetmeid, ühishinnangute ettevalmistamist, jätkuvusplaanide rakendamist ning üldsusele edastamist.”

b) Lisatakse järgmine lõige 3:

„3. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav ametiasutus ja Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva krediitiasutuse tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva tütarettevõtjate finantsvaldusettevõtja järelevalve eest liikmesriigis vastutavad pädevad ametiasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühise otsuseni:

a) artiklite 123 ja 124 kohaldamise kohta, et teha kindlaks kontserni konsolideeritud omavahendite piisavus seoses tema finantsseisundi ja riskiprofiiliga ning seega omavahendite vajaliku määra artikli 136 lõike 2 kohaldamiseks nii iga pangakontserni üksuse suhtes kui ka konsolideeritud alusel;

b) aruandluse ühtsete vormide, sageduste ja kuupäevade kohta artikli 74 lõike 2 kohaldamiseks kõigile pangakontserni üksustele.

Punkti a kohaldamiseks peab ühise otsuseni olema jõutud kuus kuud pärast seda, kui konsolideeritud järelevalve eest vastutav pädev ametiasutus esitab vastavalt artiklitele 124 ja 123 muudele asjaomastele pädevatele ametiasutustele kontserni riskihindamist sisaldava ettekande.

Punkti b kohaldamiseks langetatakse ühine otsus 30. juuniks 2011.

Esimeses lõigus nimetatud ühine otsus esitatakse dokumendi vormis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsust, mille konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus esitab Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsevale krediitiasutusele.

Lahkarvamuse puhul konsulteerib konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus mõne teise asjaomase pädeva ametiasutuse palvel Euroopa pangandusinspektorite komiteega. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus võib Euroopa pangandusinspektorite komiteega konsulteerida ka omal initsiatiivil.

Kui pädevad ametiasutused ei jõua kuue kuu jooksul ühise otsuseni, võtab konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus vastu oma otsuse artikli 74 lõike 2, artiklite 123, 124 ja artikli 136 lõike 2 kohaldamise kohta. Asjaomane otsus esitatakse dokumendi vormis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsust ja võtab arvesse muude pädevate ametiasutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati kuue kuu jooksul. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus esitab otsuse muudele pädevatele ametiasutustele.

Kui konsulteeritakse Euroopa pangandusinspektorite komiteega, kaalub konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus kõnealust nõuannet ning selgitab kõiki märkimisväärseid kõrvalekaldeid sellest.

Esimeses lõigus nimetatud ühine otsus ja kuuendas lõigus nimetatud otsus on määravad ning pädevad ametiasutused kohaldavad neid asjaomastes liikmesriikides.”

29. Artikli 130 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pangakontsernisiseses hädaolukorras, sealhulgas negatiivsete arengute puhul finantsturgudel, mis võib ohustada finantssüsteemi stabiilsust mis tahes liikmesriigis, kus kontserni üksustele on antud tegevusluba või kus on rajatud artiklis 42a nimetatud süsteemselt olulisi filiaale, hoiatab konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus võimalikult kiiresti artikli 49 neljandas lõigus ja artiklis 50 nimetatud asutusi, kui 1. peatüki 2. osast ei tulene teisiti, ning edastab kõik andmed, mis on olulised nende tööülesannete täitmiseks. See kohustus kehtib kõikides artiklites 125 ja 126 nimetatud pädevate ametiasutuste puhul ja artikli 129 lõikes 1 nimetatud pädeva ametiasutuse puhul.

Kui artikli 49 neljandas lõigus nimetatud asutus saab teadlikuks käesoleva lõike esimeses lõigus kirjeldatud olukorrast, hoiatab ta võimalikult kiiresti artiklites 125 ja 126 nimetatud pädevaid ametiasutusi.

Kui võimalik, kasutavad pädev ametiasutus ja artikli 49 neljandas lõigus nimetatud asutus olemasolevaid määratletud sidekanaleid.”

30. Lisatakse järgmine artikkel 131a:

„Artikkel 131a

1. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus rajab järelevalveasutuste kolleegiume, et hõlbustada artiklis 129 ja artikli 130 lõikes 1 nimetatud tööülesannete täitmist.

Järelevalveasutuste kolleegiumid peavad andma järelevalve eest vastutavale asutusele ja muudele asjaomastele pädevatele ametiasutustele raamistiku järgmiste tööülesannete täitmiseks:

- a) teabevahetus;
- b) vabatahtlikkus tööülesannete teiste täita jätmises ja kohustuste delegeerimises kokkuleppimine;
- c) vastavalt artiklile 124 järelevalvealaste kontrollprogrammide kindlaksmääramine kontserni riskihindamise põhjal;
- d) järelevalve tõhususe suurendamine, eemaldades mittevajalikud järelevalvealased topelnõuded, sealhulgas seoses artikli 130 lõikes 2 ja artikli 132 lõikes 2 nimetatud teabenõuetega;
- e) usaldatavusnormatiivide järjekindel kohaldamine vastavalt käesolevale direktiivile pangakontserni kõigi üksuste lõikes;
- f) artikli 129 lõike 1 punkti c kohaldamine, võttes arvesse muid foorumeid, mis võivad kõnealuses valdkonnas tekkida.

Järelevalveasutuste kolleegiumis osalevad pädevad ametiasutused peavad tegema tihedalt koostööd. 1. peatüki 2. jaos sätestatud konfidentsiaalsusenõuded ei tohi pädevaid ametiasutusi takistada vahetamast järelevalveasutuste kolleegiumides konfidentsiaalset teavet. Järelevalveasutuste kolleegiumide rajamine ei mõjuta käesolevas direktiivis sätestatud pädevate ametiasutuste õiguseid ja kohustusi.

2. Kolleegiumi rajamine ja toimimine peavad põhinema artiklis 131 nimetatud kirjalikul korral, mis määratakse kindlaks pärast konsulteerimist konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutusega seotud pädevate ametiasutustega.

Euroopa pangandusinspektorite komitee peab välja töötama suunised kolleegiumide toimimiseks.

Järelevalveasutuste kolleegiumides võivad osaleda Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva krediitiasutuse tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad ametiasutused ning pädevad ametiasutused vastuvõtvas liikmesriigis, kus on rajatud artiklis 42a nimetatud süstemaatiliselt asjaomaseid filiaale, ja kui see on asjakohane, kolmandate liikmesriikide ametiasutused.

Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus juhatab kolleegiumi koosolekuid ning otsustab selle üle, millised pädevad ametiasutused osalevad mõnel kolleegiumi koosolekul või mõnes tegevuses. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus teavitab kõiki kolleegiumi liikmeid kõnealuste koosolekute ja tegevuste korraldamisest ja kõnealustel koosolekutel langetatud otsustest.

Konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutuse otsus peab võtma arvesse kavandatava või koordineeritava järelevalvetevõtmise olulisust nende pädevate ametiasutuste jaoks ning artikli 40 lõikes 3 ja artikli 42a lõikes 2 nimetatud kohustusi.

Konsolideeritud järelevalve eest vastutav pädev ametiasutus, kelle suhtes kohaldatakse vastavalt 1. peatüki 2. jaole konfidentsiaalsusenõudeid, teavitab Euroopa pangandusinspektorite komiteed järelevalveasutuste kolleegiumi tegevusest,

sealhulgas hädaolukordades, ning edastab kõnealusele komiteele kogu teabe, mis on eriti oluline järelevalvealase tegevuse lähendamiseks.”

31. Artiklit 132 muudetakse järgmiselt.

a) Lõike 1 punktis d asendatakse viide artiklile 136 viitega artikli 136 lõikele 1.

b) Lõike 3 punktis b asendatakse viide artiklile 136 viitega artikli 136 lõikele 1.

32. Artiklit 150 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiget 1 muudetakse järgmiselt.

ii) Punktid k ja l asendatakse järgmistega:

„k) II ja IV lisa esitatud bilansiväliste kirjade loetelu ja klassifikatsioon;

l) III ja V kuni XII lisa sätete kohandamine, et võtta arvesse rahaturgude (eriti uute finantstoodete) või raamatupidamisstandardite või ühenduse õigusakte arvestavate nõuete arengut, või seoses järelevalvealase tegevuse lähendamisega, või”

ii) Lisatakse järgmine punkt m:

„m) artikli 111 lõikes 1 täpsustatud summa ja protsendimäära muutmine, et võtta arvesse arenguid finantsturgudel.”

b) Lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artiklis 113 sätestatud vabastuste selgitamine;”

33. Artiklisse 154 lisatakse järgmised lõiked 8 ja 9:

„8. Krediidiasutused, kes ei järgi [artiklis 4 nimetatud kuupäevaks – see lisatakse, kui see on teada] artikli 66 lõikes 1a nimetatud piirmäärasid, peavad vastavalt artiklile 123 välja töötama vajalike meetmete kohta strateegiad ja menetlused, et lahendada kõnealune olukord enne lõikes 9 sätestatud kuupäevi.

Kõnealused meetmed vaadatakse üle vastavalt artiklile 124.

9. Instrumente, mida vastavalt siseriiklikule õigusele peeti [artiklis 4 nimetatud kuupäevani – see lisatakse, kui see on teada] võrdseteks artikli 57 punktides a, b ja c nimetatud kirjetega, kuid mis ei kuulu artikli 57 punkti a kohaldamisalasse või ei vasta artiklis 63a sätestatud kriteeriumidele, tuleb jätkuvalt pidada võrdseteks kuni [30 aastat pärast artiklis 4 nimetatud kuupäeva – see lisatakse, kui see on teada] summas, mis ulatub:

a) 20 %ni artikli 57 punktide a kuni ca summast, millest on lahutatud artikli 57 punktide i, j ja k summa [10 kuni 20 aastat pärast artiklis 4 nimetatud kuupäeva – see lisatakse, kui see on teada];

- b) 10 %ni artikli 57 punktide a kuni ca summast, millest on lahutatud artikli 57 punktide i, j ja k summa [20 kuni 30 aastat pärast artiklis 4 nimetatud kuupäeva – see lisatakse, kui see on teada].”

34. III lisa muudetakse järgmiselt.

- a) 1. osa punkti 5 lisatakse järgmine tekst:

„Käesoleva lisa 6. osas esitatud meetodi (sisemudeli meetod) kohaldamisel võib kõiki ühe vastaspoolega seotud tasaarveldatavate tehingute kogumeid käsitleda üheainsa tasaarveldatavate tehingute kogumina, kui iseseisvate tasaarveldatavate tehingute kogumite negatiivseteks stimuleeritud turuväärtusteks määratakse oodatava riskipositsiooni (EE) hindamisel null.”

- b) 2. osa punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui krediidasutus ostab krediididerivatiivi kaitse kauplemisportfelli välise riskipositsiooni suhtes või vastaspoole krediidiriski suhtes, võib ta riskiturvatud vara suhtes esitatud kapitalinõuded arvutada vastavalt VIII lisa 3. osa punktidele 83 kuni 92 või pädevate ametiasutuste heakskiidul vastavalt VII lisa 1. osa punktile 4 või VII lisa 4. osa punktidele 96 kuni 104.

Sellistel juhtudel ning kui ei kohaldata direktiivi 2006/49/EÜ II lisa punkti 11 teise lause optsiooni, määratakse asjaomaste krediididerivatiividega seonduva vastaspoole krediidiriski riskipositsiooni väärtuseks null.

Kuid asutus võib vastaspoole krediidiriski kapitalinõuete arvutamisse järjekindlalt kaasata kõik krediididerivatiivid, mis ei sisaldu kauplemisportfellis ning mis ostetakse kaitseks kauplemisportfelli välise riskipositsiooni suhtes või vastaspoole krediidiriski suhtes, kui kõnealust krediidikaitset käesoleva direktiivi alusel tunnustatakse.”

- c) 5. osa punkt 15 asendatakse järgmisega:

„15. Iga alusvõlainstrumendi väljalaskja kohta on üks riskipositsioonide maandamise kogum, mis on aluseks krediidiriski ülekandetehingule. „n-nda arvu makseviivituse juhu tagamise krediidiriski vahetustehingute kogumit” (*Nth to default' basket credit default swaps*) tuleb käsitleda järgmiselt:

a) alusvõlainstrumendi korral, mis kuulub n-nda -arvu makseviivituse juhu” tagamise krediidiriski vahetustehingute korvi, on riskipositsiooni suuruseks alusvõlainstrumendi efektiivne nominaalväärtus, mis on korrutatud n-nda arvu makseviivituse juhu tagamise tuletisinstrumendi teisendatud kestusega seoses muutusega alusvõlainstrumendi krediidiriski marginaalis;

b) iga alusvõlainstrumendi kohta, mis on „n-nda arvu makseviivituse juhu tagamise krediidiriski vahetustehingute kogumis, on üks riskipositsioonide maandamise kogum; erinevatest „n-nda arvu makseviivituste” krediidiriski ülekandetehingutest tulenevaid riskipositsioone ei tohi kaasata samasse riskipositsioonide maandamise kogumisse;

- c) kõigile riskipositsioonide maandamise kogumitele, mis on loodud mõne „n-arvu makseviivituse juhu“ riski tagamise tuletisinstrumenti alusvõlainstrumenti jaoks, kohaldatav vastaspoole krediidiriski kordisti on 0,3 % alusvõlainstrumentide puhul, mille kohta on olemas tunnustatud reitinguagentuuri (*External Credit Assessment Institution*) antud krediidi hinnang, millele vastavad krediidikvaliteedi astmed 1 kuni 3, ning 0,6 % muude võlainstrumentide puhul.”

35. V lisa muudetakse järgmiselt.

a) Punkt 14 asendatakse järgmisega:

„14. Krediidiasutuses peavad olema kohaste ajavahemikega, sealhulgas päevasisesed, likviidsusriski väljaselgitamise, mõõtmise ja juhtimise stabiilsed strateegiad, eeskirjad, menetlused ja süsteemid, et tagada, et krediidiasutused säilitavad piisavad likviidsuspuhvrite tasemed. Kõnealused strateegiad, eeskirjad, menetlused ja süsteemid peavad olema kohandatud ärivaldkondade, vääringute ja juriidiliste isikute vajadustele ning sisaldama asjakohaseid likviidsuskulude paigutuse mehhanisme.”

e) Lisatakse järgmine punkt 14a:

„14a. Punktis 14 nimetatud strateegiad, eeskirjad, menetlused ja süsteemid peavad olema proportsionaalsed ettevõtte tegevuse keerukuse, riskiprofiili ja ulatuse suhtes ning juhtorgani sätestatud riskitaluvuse suhtes ning peegeldama krediidiasutuse tegevuse mõju rahandussüsteemile igas liikmesriigis, kus ta oma äritegevust korraldab.”

f) Punkt 15 asendatakse järgmisega:

„15. Krediidiasutused peavad välja arendama meetodid finantseerimise positsioonide väljaselgitamiseks, mõõtmiseks, juhtimiseks ja jälgimiseks, eriti piirmäärade süsteemi abil. Need peavad sisaldama varadest tulenevaid rahavoogusid, kohustusi, bilansiväliseid kirjeid, sealhulgas tingimuslikke kohustusi ning maineriski võimalikku mõju.”

g) Lisatakse järgmised punktid 16 kuni 22:

„16. Krediidiasutused peavad tegema vahet panditud ja koormamata varade vahel, mis on kättesaadavad igal ajal, eriti hädaolukordade ajal. Samuti peavad nad võtma arvesse juriidilist isikut, kellele varad kuuluvad, nagu ka nende aktsepteeritavust ja õigeaegset mobilisatsiooni.

17. Krediidiasutused peavad silmas pidama ka likviidsete varade ja koormamata varade potentsiaalsete ülekannete suhtes juriidiliste isikute seas kehtivaid õiguslikke ja käitamispiiranguid nii Euroopa Majanduspiirkonnas kui ka sellest väljaspool.

18. Krediidiasutus peab kaaluma erinevaid likviidsusriski maandamise vorme, sealhulgas likviidsuspuhvreid, et suuta tulla toime erinevate majanduslike raskuste juhtumitega, ning piisavalt mitmekesisest rahastamisstruktuuri ja

ligipääsu rahastamisallikatele. Kõnealuseid süsteeme peab korrapäraselt läbi vaatama.

19. Kaalutakse alternatiivseid stsenaariume likviidsuspositsioonide ja riskimaandajate kohta ning finantseerimise positsiooni käsitlevate otsuste aluseks olevad eeldused vaadatakse korrapäraselt läbi. Sellel eesmärgil peavad alternatiivsed stsenaariumid käsitlema eelkõige bilansiväliseid kirjeid ja muid tingimuslikke kohustusi, sealhulgas sihtotstarbeliste väärtpaperistamisasutuste või muude eriotstarbeliste üksuste omasid, mille suhtes toimib krediidasutus tehingu korraldajana või pakub materiaalselt likviidsustoetust.
 20. Krediidasutused peavad kaaluma asutusespetsiifiliste, kogu turgu hõlmavate ja kombineeritud alternatiivsete stsenaariumide potentsiaalset mõju. Arvesse tuleb võtta erinevaid ajavahemikke ning erinevaid majanduslike raskuste määrasid.
 21. Krediidasutused peavad korrigeerima oma strateegiaid, sise-eeskirju ja likviidsusriski piirmäärasid ning arendama välja tõhusad olukorralaanid, võttes arvesse punktis 19 nimetatud alternatiivsete stsenaariumide tulemusi.
 22. Likviidsuskriiside lahendamiseks peavad krediidasutustel olema koostatud olukorralaanid, mis sätestavad piisavad strateegiad ja nõuetekohased rakendamismeetmed, et käsitleda võimalikke likviidsete varade puudujääke. Kõnealuseid plaane peab korrapäraselt kontrollima ja punktis 16 sätestatud alternatiivsete stsenaariumide tulemuste põhjal uuendama, neist peab nõukogule teatama ja nõukogu peab nad heaks kiitma, et sise-eeskirju ja menetlusi saaks vastavalt korrigeerida.”
36. XI lisa muudetakse järgmiselt.
- a) Punkti 1 alapunkt e asendatakse järgmisega:

„e) avatus likviidsusriskile ning nende riskide mõõtmine ja juhtimine krediidasutustes, kaasa arvatud alternatiivsete stsenaariumide analüüside väljaarendamine, riskimaandajate (eriti likviidsuspuhvrite taseme, koosseisu ja kvaliteedi) ning tõhusate olukorralaanide juhtimine;”
 - b) Lisatakse järgmine punkt 1a:

„1a. Punkti 1 alapunkti e kohaldamisel peavad pädevad ametiasutused korrapäraselt viima läbi krediidasutuste üldmise likviidsusriski juhtimise üldhindamise ning edendama usaldusväärsete sisemeetodite väljaarendamist. Kõnealuste läbivaatamiste käigus peavad pädevad ametiasutused silmas pidama krediidasutuste rolli finantsturgudel. Ühe liikmesriigi pädevad ametiasutused peavad arvesse võtma ka oma otsuste potentsiaalset mõju rahandussüsteemi stabiilsusele kõikides teistes asjaomastes liikmesriikides.”
37. XII lisa 2. osa punkti 3 alapunktid a ja b asendatakse järgmistega:
- „a) koondteave omavahendite kõikide varade ja nende komponentide peamiste tunnuste kohta, kaasa arvatud artikli 57 alapunktis ca nimetatud instrumentide, instrumentide, mille kohustuslikud või lepingulised sätted pakuvad

krediidasutusele lunastamiseks stiimulit, ning instrumentide kohta, mille suhtes kohaldatakse artikli 154 lõiget 9;

- b) esmaste omavahendite summa koos kõikide positiivse väärtusega kirjete ja mahaarvamiste eraldi äranäitamisega; ka artikli 57 lõikes ca nimetatud üldine instrumentide summa ning instrumendid, mille kohustuslikud või lepingulised sätted pakuvad krediidasutusele lunastamiseks stiimulit, tuleb eraldi ära näidata; kõnealused äranäitamisega peavad kõik täpsustama instrumendid, mille suhtes kohaldatakse artikli 154 lõiget 9;”

Artikkel 2

Direktiivi 2006/49/EÜ muudatused

Direktiivi 2006/49/EÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 12 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„„Algsed omavahendid” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punktide a kuni ca summa, millest on lahutatud punktide i, j ja k summa.”

- 2) Artiklit 28 muudetakse järgmiselt.

- a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Asutused, välja arvatud investeerimisühingud, mis täidavad käesoleva direktiivi artikli 20 lõigetes 2 või 3 sätestatud kriteeriume, jälgivad ja kontrollivad suurt riskide kontsentratsiooni vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklitele 106 kuni 118.”

- b) Lõige 3 jäetakse välja.

- 3) Artikli 30 lõige 4 jäetakse välja.

- 4) Artiklit 31 muudetakse järgmiselt.

- a) Esimese lõigu punktid a ja b asendatakse järgmistega:

„a) kauplemisportfelli väline riskipositsioon kliendi või omavahel seotud klientide grupi suhtes ei ületa direktiivi 2006/48/EÜ artikli 111 lõikes 1 sätestatud piirmäära, kui see piirmäär on arvatud selles direktiivis nimetatud omavahendite suhtes, nii et piirmäärade ületamine tuleneb täielikult kauplemisportfelli arvelt;

b) asutus täidab piirmäära ületamise korral täiendavat kapitalinõuet, mis on sätestatud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 111 lõikes 1, kui täiendav kapitalinõue arvutatakse selle direktiivi VI lisa kohaselt;”

- b) Esimese lõigu punkt e asendatakse järgmisega:

- „e) asutused peavad teatama pädevatele ametiasutustele iga kolme kuu järel kõikidest juhtumitest, mil viimase kolme kuu jooksul on ületatud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 111 lõikes 1 sätestatud piirmäära.”
- c) Teine lõik asendatakse järgmisega:
- „Seoses punktiga e tuleb igal piirmäära ületamise juhul aruandes esitada piirmäära ületamise summa ja kõnealuse kliendi nimi.”
- 5) Artikli 32 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:
- „1. Pädevad ametiasutused kehtestavad korra, et mitte lubada asutustel teadlikult jätta täitmata täiendavaid kapitalinõudeid, mida neil tuleks täita riskipositsioonide puhul, mis ületavad kauem kui 10 päeva jooksul direktiivi 2006/48/EÜ artikli 111 lõikes 1 ja 2 sätestatud piirmäära, kui asutused kannavad need riskipositsioonid ajutiselt üle kontserni kuuluvasse või mittekuuluvasse teise äriühingusse ja/või sooritavad muid kunstlikke tehinguid riskipositsiooni sulgemiseks 10 päeva jooksul ja uue riskipositsiooni tekitamiseks.”
- 6) Artiklisse 38 lisatakse järgmine lõige:
- „3. Direktiivi 2006/48/EÜ artiklit 42a, välja arvatud punkti a, kohaldatakse investeerimisühingute järelevalve suhtes *mutatis mutandis*, kui investeerimisühingud just ei täida käesoleva direktiivi artikli 20 lõikes 2, artikli 20 lõikes 3 või artikli 46 lõikes 1 sätestatud kriteeriume.”
- 7) Artikli 45 lõikes 1 asendatakse kuupäev „31. detsember 2010” kuupäevaga „31. detsember 2012.”
- 8) Artikli 48 lõikes 1 asendatakse kuupäev „31. detsember 2010” kuupäevaga „31. detsember 2012.”

Artikkel 3

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. jaanuaril 2010. Nad edastavad kõnealuste normide teksti ja nende normide ning käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.
- Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates 31. märtsist 2010.
- Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende vastu võetud põhiliste riiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*